

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Arcadi España García, per a informar sobre les línies generals de la política de la conselleria, sol·licitada a petició pròpia (RE número 54.828), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria (RE número 54.808), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a explicar la política que durà a terme en matèria de la conselleria fins al final de la legislatura (RE número 54.753) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre les mesures que durà a terme com a nou titular de la conselleria (RE número 54.841)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Passem al punt 2, compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic per a informar sobre les eines generals de la política de la conselleria, sol·licitada a petició pròpia, acumulada a la compareixença sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, pel Grup Parlamentari Ciudadanos i pel Grup Parlamentari Vox.

Té la paraula el molt honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic per a informar de les línies generals de la política de la conselleria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bon dia, senyories.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Em recorden que no és necessari que esgote tot el meu temps, la qual cosa els reconforta a tots vostres, segur.

Bé, bon dia a tots i a totes. És per a mi un honor tindre l'oportunitat de comparèixer, novament, en esta cambra per a donar a conèixer les principals línies d'actuació de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic.

Si bé, abans de passar a descriure-les, volguera deixar constància del meu sincer agraïment al president de la Generalitat, a Ximo Puig, per la seua confiança durant tots estos anys, i ara també per anomenar-me novament conseller de la Generalitat Valenciana. I gràcies, també, als grups parlamentaris que donen suport al govern per fer-ho possible, per fer possible el canvi a la Comunitat Valenciana i permetre'm assumir esta nova responsabilitat que assumisc amb humilitat, responsabilitat i diàleg. *(Aplaudiments)* Amb

una cartera com Hisenda i Model Econòmic, que és transversal i fonamental per a totes les polítiques del Consell, en un context que, com saben, és molt complex i canviant. Però també és una tasca apassionant, perquè l'actual escenari suposa una finestra d'oportunitat única per a la Comunitat Valenciana.

Permeten també que comence amb unes paraules del meu antecessor, de Vicent Soler, al qual li vullc agrair la seua plena dedicació al poble valencià i el bon fer al capdavant d'esta conselleria durant els últims set anys. *(Aplaudiments)* Un mestre de molts economistes, entre els quals em trobe, un lluitador per l'autogovern i la democràcia, i un excel·lent professor. Gràcies per ocupar eixe paper transcendental en la construcció de l'autogovern valencià i per deixar-nos un nou present i un futur millor. Moltes gràcies, Vicent.

I, senyories, a diferència del meu antecessor, ara tinc la sort d'heretar una conselleria gestionada de forma diligent durant els últims set anys. Una conselleria que, després d'eixa transformació, que es va iniciar l'any 2015, ara, a pesar de totes les dificultats, és un instrument eficaç per al servei dels valencians i de les valencianes. I ho fem en un context, com li deia, molt difícil: la pitjor pandèmia de l'últim segle, que ha tingut un impacte evident en la vida, i ha costat la vida a moltíssimes persones, a moltíssims valencians i valencianes, i també un impacte, lògicament, econòmic en el sistema productiu. El virus ens va obligar a limitar al màxim el contacte social i, per tant, a parar la nostra economia. Unes mesures molt dolentes, molt dures, però que foren necessàries, i hui en dia, amb errors i amb encerts, foren eficients. Estes mesures salvaren les vides de milers de persones, i ara, gràcies al treball dels sanitaris, dels serveis d'emergència, de molts serveis essencials com els transportistes, i a la ciència, hem représ la normalitat que vam deixar en febrer de l'any 2020.

Si bé, ara encara patim les conseqüències d'eixa pandèmia, no sols les personals, sinó també les socials i les econòmiques, i estem en una fase de recuperació. I quan pensàvem que superàvem ja la pandèmia, va arribar una invasió, una agressió de Rússia a un país sobirà com és Ucraïna que, a més de les conseqüències en vides, també du una crisi humanitària que ens ha deixat a milions de ciutadans desplaçats i refugiats com feia molts anys que no es veia en Europa. Eixa doble vessant també d'esta agressió és la crisi energètica i l'escassetat també de matèries primeres, en un mercat que ja estava tensat amb anterioritat per la pandèmia, i que ha produït una acceleració dels preus de l'energia i de tots els preus, en general, de la cistella de la compra. I això afecta les nostres empreses, molts sectors econòmics, com els transportistes o el sector ceràmic, i també moltíssimes famílies, que tenen moltes dificultats per a aplegar a final de mes i pagar els seus rebuts de llum, i també de les necessitats bàsiques que tenen.

Però la resposta, senyories, ha sigut ben diferent de la qual va ser en 2008, radicalment diferent. Una resposta keynesiana que ha tingut uns resultats satisfactoris al moment d'ara. La Unió Europea ha demostrat que és una unió eficient, que funciona, ha incrementat la seua coordinació fiscal, i també la federalització de gestions complexes. La creació dels fons Next Generation, 800.000 milions d'euros, dels quals a Espanya li corresponen 140.000 milions d'euros, i a la Comunitat Valenciana 2.508 milions

d'euros assignats, va permetre captar inversió directament als mercats financers per a finançar això, i després transmetre-la a totes les institucions i empreses, i la societat, en la Comunitat Valenciana i en la resta d'Europa. I també eixes compres centralitzades, que ens han ajudat també durant la pandèmia, o les singularitats territorials reconegudes, com l'excepció ibèrica, en el cas d'Espanya i Portugal, per a limitar el preu del gas i reconduir els preus de l'energia.

I demà es compleixen també deu anys del rescat financer sol·licitat per l'anterior govern de Mariano Rajoy als socis europeus. Un rescat que ha qualificat alguna gran economista europea com un «rescat autodestructiu», que va tindre unes conseqüències nefastes en tota l'economia i també tota la societat europea. Eixa resposta de la Comissió Europea també ha tingut el seu reflex en el Govern d'Espanya, en una política plenament expansiva, en diàleg, en cooperació i en coordinació amb les comunitats autònomes. No hi havia precedents, també, de tantes conferències de presidents per a coordinar bé tota l'actuació durant la pandèmia, i després en la recuperació. I també en mesures de liquiditat imprescindibles, com l'extra FLA, el fons covid o les entregues a compte, que han permés que les comunitats autònomes pogueren continuar prestant els serveis fonamentals.

I la Generalitat Valenciana, com ja s'ha explicat en esta cambra en nombroses ocasions, també s'ha agafat a eixa resposta keynesiana a la crisi, amb 1.200 milions d'euros, amb el pla Resistir, gestionat i impulsat per la Generalitat, o el pla Resistir Plus, gestionat també per la Generalitat, amb les normes del Govern d'Espanya. I sempre amb la bandera del diàleg amb tots els agents socials, els sindicats i amb empresaris. I ara, com saben, el pla Reactiva, un nou pla que vol complementar les mesures adoptades pel Govern d'Espanya. Com saben, ja ho va anunciar el president de la Generalitat, són 944 milions, 302 nous; la reducció del 10% de totes les taxes i preus públics de la Generalitat, que ja saben vostés que es va convalidar el decret en esta cambra; i l'aprovació d'una línia de l'IVF, dotada amb 50 milions d'euros, per a crèdits amb 0% d'interés per a les gasolineres, per a afrontar la rebaixa de 20 cèntims del litre dels carburants. Encara queden mesures per implementar, les ajudes als autònoms i al sector gas o intensius, estem a l'espera que s'aprove el marc temporal de la Unió Europea per a implantar-les immediatament. I ens diuen des de la comissió que serà en les properes setmanes.

Tots estos resultats estan sent positius, tant per a les empreses com per a estimular l'economia. Hi han xifres, sense ser exhaustiu, que ens mouen a un moderat optimisme. Saben que hi ha més de dos milions d'afiliats a la seguretat social en la Comunitat Valenciana; una taxa d'ocupació que creix al voltant de tota la nostra comunitat; l'atur, en l'última dada que tenim, del mes de maig, ha baixat en 4.500 persones, interanualment un 18,97%. Aixina com també el creixement de la Comunitat Valenciana, un 6,1%, per damunt de la mitjana d'Espanya, la major pujada en 34 anys. I també hem multiplicat la inversió estrangera en els últims anys.

Però no sols això, i eixes dades fredes, sinó que també tenim notícies de present que impactaran positivament en el futur. L'exemple és Parc Sagunt, la major inversió industrial de la història d'Espanya. Una inversió que va a generar un efecte multiplicador en tota la seua economia. A més, una forma de produir que ja busca tindre un baix impacte mediambiental, i

centrada en l'I+D i el desenvolupament d'innovació i llocs de treball amb alta qualificació de tots els àmbits. Però no sols és un actuació d'una multinacional, sinó que va amb moltes pimes, amb moltes empreses també valencianes, i que tindrà un impacte, com saben, de més de tres mil llocs directes de faena. També la fase de construcció tindrà un impacte no desdenyable.

Però, senyories, la comunitat s'ha convertit en un cas singular en el conjunt d'Espanya. I no sols per Volkswagen, n'hi ha noves empreses que també han anunciat no sols inversions de les empreses valencianes, sinó també inversions internacionals com HP, o l'empresa conjunta entre Toshiba i Mitsubishi, que es ficarà en el port de València. Ací també cal recordar, perquè sempre està bé recordar, el Banc Sabadell o CaixaBank, que també tenen la seua social a la Comunitat Valenciana; Districte Digital, en el *hub* tecnològic d'Alacant; empreses com Celero, sobre l'ampliació de la base de telecomunicacions de l'ONU, en Quart.

A pesar de tot, a pesar de la situació molt complexa, i que no s'ha de minimitzar el seu impacte a les nostres famílies i empreses, podem dir amb moderat optimisme que estem travessant un moment valencià. A pesar de totes eixes circumstàncies, es continua invertint, es continua creant llocs de treball. Però això no significa que estiga tot fet ni que es puga ser triomfalista, de cap manera. Eixa finesstra d'oportunitat que els comentava abans s'ha vist, amb una frase, si em permeten, de Borrell i la presidenta de la Comissió, que va dir que «en Europa no se produce ni un gramo de paracetamol porque es más barato traerlo de Asia. El problema es que cuando estalla una pandemia, y allí lo necesitan, se corta el suministro». Eixa resposta, eixa assumpció d'eixa realitat que ha tingut una resposta per part de la Unió Europea i del Govern d'Espanya, amb instruments com expertes, que han sigut fonamentals per tal que poguera vindre l'empresa Volkswagen a Sagunt.

I una de les parts més importants de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic és els fons europeus. Hem passat de ser una regió europea sancionada per falsejar el seu dèficit a ser un gestor eficient dels fons, que, com saben, una (*inintel·ligible*) ... transversal, però sempre al servei de l'estat del benestar, de la nostra economia, del teixit productiu. Hui en dia, la Generalitat ha executat quasi la totalitat dels recursos ordinaris assignats en el programa operatiu dels Fons de cohesió, de Feder de 2020, i a més ho ha fet amb dos anys d'antelació que concloguera el termini establert per la Unió Europea. I en la suma de tots els programes operatius, el Feder, el Fons Social Europeu, el d'ocupació juvenil, hem alcançat ja pràcticament el cent per cent de certificació. Eixos fons europeus que han permés, sense ser exhaustius, finançar línies com l'L10 de Metrovalencia, aplicacions informàtiques com GVA +Salut, itineraris *ciclopeatonals*... També FP, també contractació de personal en Labora, i altres actuacions que ens han permés finançar també despesa provocada pel covid.

I ara ens queda l'aprovació del programa Feder i del Fons social europeu 2021-2027, que està en estos moments en consulta pública, i que comptarà amb una xifra, per a la Comunitat Valenciana, de 2.473 milions d'euros, un 8,1% més de recursos assignats que els que teníem en el període anterior, 2014-2020. I eixe és el gran repte que tenim, un dels grans reptes que tenim és gestionar-los bé i gestionar-los a temps.

Uns fons que són fonamentals per a la creació d'ocupació, i vull incidir en eixa idea. Les institucions no existixen sols per a corregir les fallades del mercat, sinó que són un motor per a dinamitzar la nostra economia. Durant la crisi del covid, l'administració ha anat cobrint eixes fallades del mercat d'oferta i de demanda, com els he dit, amb el pla Resistir, amb el pla Resistir Plus i amb el pla Reactiva. I és ahí on té una tasca fonamental, també en eixa administració emprenedora, l'Institut Valencià de Finances, que ha tingut una actuació brutal en matèria de liquiditat i de solvència per a les empreses. Allí on no poden arribar les empreses i els autònoms per si sols a la banca privada, ahí ha estat l'Institut Valencià de Finances per a acompanyar-les i capitalitzar-les quan ha sigut necessari.

Miren, s'han passat de 72 operacions anuals en el 2015, per un import de 3,1 milions d'euros, a 2.836 i un import total de tot el grup IVF en 2021 de 321 milions d'euros, línies d'emprenedoria, línies del covid, i en este creixement empresarial també Afín SGR, i línies socials, a entitats socials, que s'han concedit més de 60 milions d'euros.

A més, en este moment, tenim una convocatòria, com bé saben, de 50 milions d'euros per a les gasolineres, 30 milions d'euros per a microempreses i autònoms, i 150 milions d'euros per a pimes, el segment mitjà, 30 per a grans hotels, i 20 per a grans indústries que hem ampliat el termini fins el 31 de desembre d'enguany.

I un exemple clar és que el Consell va autoritzar la concessió a través del Fons valencià de resiliència a Marie Claire, per un import de 12 milions, farà a penes una setmana, una empresa estratègia que dona treball a una plantilla de més de tres-cents treballadors en una comarca afectada pel despoblament. Eixa empresa històrica és una de les mesures que eixa administració emprenedora ha de fer.

També SGR Afín, no vaig a entrar en com ens la van trobar en l'any 2015, però ara s'ha convertit en la quarta d'Espanya en nombre d'avalis a les empreses; moltes d'elles que són també pimes familiars, empreses i autònoms que han tingut dificultats i que han vist com la Generalitat, una Generalitat emprenedora, a través de l'Institut Valencià de Finances, els ha donat tot el seu recolzament.

Però, com els deia, no sols es cobrir els erros de mercat sinó també atraure el talent. I ahí volem caminar en els pròxims mesos, a través d'Institut Valencià de Finances, en nous programes d'inversió i impuls estratègics que els detalle: capital risc, a través de fons propis i fons europeus, una iniciativa que ja n'hi ha en altres comunitats autònomes i ha funcionat bé, que ací volem dur també a la Comunitat Valenciana, acompanyada d'una estratègia de finançament híbrid amb préstecs subordinats i participatius que han funcionant molt bé, i també els puc anunciar una nova línia bonificada per a afavorir l'eixida a borsa de totes les empreses valencianes que així ho puguen fer per accedir a eixe capital.

Com saben, el Pla d'acció per a la transformació del model econòmic 2021-2017, tindrà unes línies estratègiques de trenta-cinc objectius, té com a finalitat assentar les bases i per a una perspectiva amplia avancem cap a un nou model productiu basat en el coneixement, la innovació, l'apertura i la connexió amb l'exterior i la sostenibilitat.

En eixe sentit, fins al pròxim dia 30 de juny està oberta la convocatòria per a projectes d'inversió empresarial que contribueixen a la transformació del model, la segona convocatòria d'estes ajudes està dotada en 12 milions d'euros i ja s'han presentat catorze sol·licituds, una inversió compresa de 116 milions d'euros.

Però, més exemples, també estan les empreses grans i xicotetes, tenim a Staedtler, una empresa fonamental també que, junt amb Volkswagen, com eixa reindustrialització en Verter digital, en sectors de futurs, com és la construcció en este cas de trens i Volkswagen de vehicles elèctrics, també l'empresa tecnològica Celeros, o l'alacantina aeroespacial PLD Space.

Pero, señorías, no es suficiente el mero apoyo a la inversión, no es suficiente por parte de una administración que quiere ser emprendedora. Una estrategia emprendedora y de dinamización necesita una administración ágil, eficaz y eficiente, y eso es uno de los retos que tenemos como sociedad y también como administración, que es el ámbito de la digitalización. Aquí, en ese ámbito, la Generalitat, la *conselleria*, por su carácter transversal, tiene una piedra angular en materia de modernización y agilización a través del desarrollo e implementación de plataformas y aplicaciones digitales encuadradas dentro del plan estratégico GEN Digital 2025; la plataforma transversal (*inintel·ligible*) ... para la gestión masiva de subvenciones de la Generalitat; el plan Agiliza, en colaboración con la *conselleria* de justicia y la *conselleria* de economía sostenible; también de indemnización digital y otros en el ámbito de la justicia, van a ser fundamentales para avanzar en esa línea; y, también, la ciberseguridad. Tenemos que hacer frente a nuevos riesgos.

El Centro Criptológico Nacional reconoció que el modelo valenciano de ciberseguridad es un buen referente para seguir para otros territorios. Hay empresas públicas como Isteq que gestionan la identidad digital y han implantado el *blockchain* para certificar de forma fehaciente y aportar transparencia en los datos; también Isteq, como un operador público de telecomunicaciones, ha lanzado la difusión audiovisual de señales de un formato avanzado de televisión 4K como prueba piloto a través de las redes de televisión terrestre de la Generalitat Valenciana, así como el plan de choque de ciberseguridad o nuevos contratos para mejorar la ciberseguridad industrial.

Y un último apartado, también muy trascendental, es la educación digital para reducir las brechas digitales que se producen. Y ahí tenemos ejemplos, en esa línea, como proyectos transversales del Instituto Valenciano de Finanzas, como el centro digital colaborativo para avanzar hacia escuelas cien por cien digitales y aulas digitales financiado por fondos europeos MRR, así como otras actuaciones que vamos a potenciar en los próximos meses.

Y otra de las áreas transversales, también, de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic es el sector público y el patrimonio, bajo una estrategia de recuperación de espacios y edificios emblemáticos en las tres provincias, la última, saben ustedes, anunciada, el palacio del Marqués de Rafal, en Orihuela, así como la incorporación de otros, del palacio de las telecomunicaciones, del edificio de correos de Castellón, o del palau del Tremolar, adquisiciones que se unen a la actividad de rehabilitación de edificios singulares

como el de Borull en Castellón, o el palau de l'Almirall a Valencia.

Pero, además, tenemos que tener un parque público sostenible, sobre todo desde el punto de vista de la eficiencia energética. Contamos con un acuerdo marco, con seis millones de euros para la contratación de auditorías energéticas como paso previo a la implantación de actuaciones de eficiencia energética en edificios públicos.

Y en el área del sector público. Este Consell ha reformado el sector público que heredó una situación, que ya seguramente en la réplica me atreveré a calificar con una palabra, pero digamos que era francamente mejorable. Se ha trabajado mucho por la racionalización y la viabilidad, se han rescatado entes como Feria Valencia o la Institucional Ferial Alicante, la Ciudad de la Luz, el aeropuerto de Castellón, el Instituto Valenciano de Finanzas o la propia SGR. Además, hemos reformado el sector público para racionalizarlo tanto desde el punto de vista de personal como de gastos, de transparencia y control, de plantilla y retribuciones.

Desde 2015, los ejes de actuación que seguimos manteniendo: establecer mecanismos de control permanente, de evaluación continua, de gestión del talento, de control en el presupuesto para la eficacia y la racionalización, y uno muy importante, que es el diálogo social. Uno de los cambios más notables en el sector público instrumental ha sido la creación de un espacio de consulta, debate y participación en lo relativo a cuestiones comunes, al personal de todos los entes del sector público de la Generalitat Valenciana, la comisión de diálogo social en el sector público instrumental, que ha concluido ya con seis acuerdos: la reducción de la temporalidad y la eliminación de la opacidad en los procesos de selección, acuerdos 1, 2, 3, el del teletrabajo, tan necesario en los tiempos de pandemia, y el sexto acuerdo es el relativo a los criterios generales en las ofertas de empleo público y sus convocatorias, así como las bolsas de empleo temporal y los procesos de estabilización.

I vaig finalitzant ja en una part fonamental per al govern de la Generalitat i per a la societat valenciana, que és la part d'ingressos.

Totes les polítiques depenen dels recursos econòmics que tinga la Generalitat. Els nostres ingressos, a més dels fons europeus i altre tipus de fons que rebem, comptem amb els derivats dels tributs propis i els cedits, així com del sistema de finançament de la nostra política d'hisenda.

En matèria tributària, com saben, este Consell va dur a terme una reforma que va posar fi a una anomalia, una injustícia fiscal que es produïa a la Comunitat Valenciana, en la qual les rendes més baixes pagaven un IRPF per damunt de la mitjana i les altes per davall de la mitjana. Ara, després d'esta reforma, la Comunitat Valenciana té una escala més progressiva de l'IRPF, en la qual el tipus mitjà, que realment paguen les famílies amb ingressos fins a 30.000 euros, està per baix de la mitjana, i les rendes fins a 50.000 en la mitjana. El resultat de la reforma fiscal és que hui la recaptació per IRPF està millor distribuïda; les rendes mitjanes i baixes aporten huit punts menys que abans, mentre les rendes altes contribueixen amb huit punts més que abans.

I, a més, una vessant molt important de beneficis fiscals, de política de deduccions en matèria social, també en

bonificacions en arrendament d'habitatge habitual, de conciliació, de despeses de guarderia per a fills menors, o afectats per ERTO, i una altra activitat també dinamitzadora de la nostra economia, com la inversió en energies renovables en l'habitatge habitual, l'adquisició de vehicles elèctrics, o rebre habitualment o promoure l'activitat econòmica en zones en risc de despoblament.

D'altra banda, la comunitat també té competència en l'impost del patrimoni, en el qual els recorde que només paga el 0,9 dels contribuents valencians; l'impost de successions, en el qual el 87% dels hereus no paga res, i només un 3,8%, una quantitat superior als 5.000 euros per rebre importants herències; i l'impost sobre actes jurídics documentats segueix al tipus de vigent que es va aprovar en l'anterior govern.

En la seua gestió, l'Agència Tributària Valenciana buscarà la proximitat i la millor interrelació amb els ciutadans amb la (*inintel·ligible*) ... agència facilitadora, una experiència, que ja du uns quants anys, d'ampliar les oficines que té l'agència estatal tributària en altres municipis de l'interior o que estan allunyats de les oficines centrals. Eixe marc de col·laboració que ha creat vint-i-cinc oficines en les tres províncies per a facilitar la declaració de la renda de milers de valencians i valencianes.

I, sens dubte, el finançament autonòmic. Quant al sistema de finançament autonòmic, la Comunitat Valenciana, com bé saben, no cal estendre's massa en açò, va ser la més perjudicada d'un sistema injust i caducat des de fa molts anys, un infrafinançament que coneixen perfectament i que té unes conseqüències obvies. La situació d'haver de triar entre discriminar a cinc milions de valencians amb més serveis, o més deutes que la mitjana, és incórrer en dèficit. Nosaltres estem al costat d'eixes necessitats urgents; per això, malgrat l'infrafinançament, gastem com la mitjana en serveis socials, com ha reflectit l'últim informe de Feder.

Miren, segons la Sindicatura de Comptes, el 78% del deute públic acumulat a la Comunitat Valenciana té el seu origen en l'infrafinançament, i segons l'IVIE, de no existir esta falta de recursos, el deute valencià seria sostenible sense major problema. Per tant, n'hi ha una evident correlació entre infrafinançament i endeutament.

La Generalitat, com la comissió d'experts, ha dut una tasca fonamental, però no ha sigut a soles. És cert, i cal dir-ho clarament, que l'objectiu no està assolit, encara no s'ha modificat el sistema de finançament que ens tracte amb justícia, però sí que s'han produït avanços significatius pel treball d'esta cambra, de tots els grups polítics, i també de tota la societat en el seu conjunt. Ja ningú qüestionava l'infrafinançament de la Comunitat Valenciana, ni dins ni fora d'ací, ho hem fet a través del diàleg en la comissió Consell-Corts, i en un treball rigorós de la mà dels experts. Hem aconseguit incloure el problema del finançament en l'agenda política espanyola, ja tenim un document del ministeri d'hisenda sobre el qual es debat, i, a més, es fa des del criteri de l'aprovació ajustada, n'hi ha una plataforma per un finançament just que arreplega totes les sensibilitats de la societat civil, i, com els deia també, una liquiditat sense precedents atorgada pel Govern d'Espanya. Esta reforma necessita un gran pacte polític, i ahí el anime a tots a treballar i a no buscar en el que va a passar en les

pròximes eleccions, sinó en el que va a passar en les pròximes generacions.

Ho deia el president de la Generalitat durant els actes del 40 aniversari del nostre Estatut, als valencians mai ens ha regalat res, tampoc l'autogovern, i això és fonamental tindre-ho en compte. El nostre estat de benestar, a l'autogovern cal ficar-li, cal vestir-lo i dir el que és, són els hospitals, les escoles, les universitats, l'atenció a la dependència, les polítiques que activen l'economia i el treball. Tenim l'obligació de mantindre'l, tenim l'obligació de reivindicar, i tenim l'obligació d'exigir que ens tracten en justícia.

Eixa reivindicació de la igualtat és un apunt que necessita el màxim consens i la màxima prioritat, sols units aconseguirem arribar a la fita d'un canvi de model. El president de la Generalitat deia este mateix dilluns que reclamava una segona generació de pactes autonòmics, i, entre altres coses, donava una condonació del deute derivat de l'infrafinançament, fonamental per a afrontar els mesos que ens queden per davant de turbulències financeres en tot el món.

Senyories, acabe, vivim en un context complex, en un moment històric que requereix estabilitat, una estabilitat amb la qual hem conviscut en aquests últims anys a pesar de les dificultats, amb diàleg i acords, com l'acord amb tots els interlocutors socials en eixe pacte d'Alcem-nos i acords polítics en esta cambra, uns acords que han permés aprovar dins del termini i en forma set pressupostos del Consell. I això és un exemple perquè som l'única comunitat amb un govern de coalició que ha aconseguit aprovar els seus pressupostos dins del termini i forma durant set anys consecutius. *(Aplaudiments)* El diàleg i els acords garantixen l'estabilitat que necessita la comunitat en la conjuntura actual, una estabilitat per atraure la inversió, crear ocupació i garantir i enfortir el nostre escut social.

Acabe com vaig començar, amb tres coses, amb tres coses que m'han guiat sempre i que me van a guiar també en esta nova etapa que tinc la sort d'encetar, gràcies al recolzament i a la confiança del president de la Generalitat: amb humilitat, perquè soc conscient que mai es té sempre tota la raó, mai es té sempre tota la raó, i que cal escoltar i reflexionar si algunes voltes es cometem errors; amb responsabilitat, de la responsabilitat de la conselleria d'Hisenda i Model Econòmic en un moment tant difícil però tan crucial per a la societat valenciana; i amb diàleg, la meu forma sempre ha sigut entendre la política amb empatia i en dialogar amb tots els diputats i senadors.

Crec que eixe és l'únic camí en la política, en la política que funciona: la humilitat, la responsabilitat i el diàleg.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Procedim a la intervenció de cada grup parlamentari de menor a major, i en últim lloc els grups que han donat suport

al govern. Comencem pel grup que té menor nombre de diputats i diputades.

Té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó, en representació del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidenta.

Buenos días, *conseller*.

¿Por dónde empezar? Bueno, pues vamos a empezar por donde usted ha terminado, por los presupuestos, una de las competencias de su *conselleria*. Vaya papelón, ¿no? Supongo que recordará los carros y carretas que tuvo que tragar su antecesor en la elaboración de los presupuestos. ¿Está usted dispuesto, como él, a que le dejen al margen, como sucedió con el señor Soler?

Ya entendemos que negociar algo con el señor Illueca y con la señora Oltra, pues no es fácil. ¿Confía usted en poder hacer unos presupuestos sin que el presidente Puig le obligue a ceder ante la presión de sus socios? Aunque tampoco sabemos con quién le va a tocar negociar, porque la verdad es que el futuro de la vicepresidenta es, digamos, algo incierto.

Pero, bueno, lo dicho, ¿tiene usted vocación de jarrón chino? Bueno, lo vamos a saber en unos meses. Y si decide no aceptar el papel de jarrón chino, ¿qué va a hacer con los presupuestos?, ¿va a consentir que se elaboren unos presupuestos como en los últimos años, irresponsables y falsos? ¿Unos presupuestos irresponsables que no dudan en mantener el gasto político teniendo el gobierno más grande de la historia, teniendo el gobierno con más asesores de nuestra historia y un sector público instrumental que no para de crecer? ¿Unos presupuestos falsos que, como siempre, incluyen partidas que nunca van a llegar? Los 1.336 millones famosos de la infrafinanciación; este último año, los 1.000 millones del fondo para la transición a la nueva normalidad.

¿Va a tener usted la valentía y la profesionalidad que no tuvo el señor Soler para hacer unos presupuestos serios que se merecen los valencianos? Otras áreas de su *conselleria* pues es el modelo económico y parece que es lo que pretende el señor Puig que se potencie. «El momento valenciano» dice el señor Puig. Lo ha repetido usted aquí hoy.

Bueno, pues con el ojo que tienen ustedes para los *slogans*, estamos arreglados. ¿Recuerdan lo de no dejar a nadie atrás? Como siempre, la culpa, ya nos lo ha dicho: del virus y de Putin. No falla.

Pregunte a los empresarios y a los trabajadores que no han podido resistir la nefasta política de sus gobiernos. Pregunte a las familias que no llegan a final de mes y que tienen que elegir entre encender la luz o comer, o entre ponerle gasolina al coche y comprarse ropa. Pregunte a los transportistas, a las cerámicas, que usted ha nombrado hoy aquí. Pregunte a todos los sectores a ver qué opinan de los *slogans* del señor Puig.

Pero, claro, usted, usted está feliz. Usted está feliz, ya le oímos el otro día con unos empresarios decir que es que estaba feliz porque había más contratos fijos y menos paro, y bueno, se levantó un murmullo y no pasó de ahí porque nuestros empresarios son gente educada. A ver, que intente usted engañar a los españoles de a pie y que, encima, intente engañar a los que están sufriendo sus políticas, pues la verdad es que no tiene un pase.

Mire, hay más contratos fijos porque ustedes han prohibido los contratos temporales. Hay menos paro porque ustedes están contabilizando los fijos discontinuos como si trabajaran doce meses. Hay menos paro porque están contando los trabajadores en ERTE como si estuvieran trabajando con normalidad, señor *conseller*.

Perdóneme, señor España, eso es una burla a los valencianos. ¿Esa va a ser su forma de actuar en su nueva *conselleria*, burlarse de los valencianos? Esperemos que no.

Vamos a seguir con áreas de su *conselleria*, el sector público instrumental. Mire, parece que la Ley 40/2015, del régimen jurídico del sector público, hasta ahora no ha sido de obligado cumplimiento para el gobierno. ¿Tiene usted intención de que esto cambie? Nos ha dado unas pinceladas de que parece que sí. Ya veremos.

¿Evaluación de los resultados de políticas públicas? Cero. ¿Eficacia en el cumplimiento de objetivos? Ni idea. ¿Eficiencia en la asignación y utilización de recursos? No se sabe. Despilfarro y malgasto de recursos públicos es la seña de identidad de las políticas del gobierno valenciano.

Pero, claro, como no hacen ninguna evaluación, ojos que no ven..., ¿verdad, señor *conseller*? ¿Tiene de verdad usted entre sus fines y entre sus prioridades evaluar la eficiencia del gasto público?

Mire, a nivel internacional sí que hay informes sobre este tema y España se sitúa en el puesto 26 de los 36 países de la OCDE. Ha dicho que esto era un reto para usted. Veremos a ver.

Mire, suponemos que no lo va a hacer, porque eso va a poner de manifiesto que tendrán que recortar su entramado político, o corríjame si me equivoco: usted va a seguir siendo más de lo mismo. No va a eliminar duplicidades entre administraciones, no va a eliminar agencias, entes, empresas públicas, urbanismos... Y si nos equivocamos, díganoslo, díganoslo si va a reducir el gasto superfluo y todo mi grupo le aplaudiremos gustosos, señor *conseller*.

Pero, vamos, me temo que no va a ser así y que vamos a seguir teniendo lindezas como el Consorcio Espacial Valenciano, mientras muchas empresas están al borde del abismo porque no pueden hacer frente a la factura energética.

Pero vamos a otra de las áreas de su *conselleria*, el área estrella del señor Soler, y en la que ha tenido el señor Soler el fracaso más estrepitoso. Y a usted, la verdad, yo lo siento mucho, pero no le auguramos un futuro mucho mejor. Hablo de la financiación autonómica.

Miren, Vox no tenemos una bola de cristal, pero... -aunque lo parece- ya les hemos dicho en muchas ocasiones,

cuando se ha tratado el tema en esta cámara, que lo suyo es puro teatro. Dejen de engañar a los valencianos, ustedes saben que es prácticamente imposible que los reyezuelos de taifas, que son los barones regionales, lleguen a un acuerdo justo para todos, a menos que en algún momento, en algún momento, tengan un mínimo de responsabilidad para con los españoles y modifiquen el modelo territorial.

¿Nos quieren hacer creer que a un partido socialista, el suyo, que vota con los golpistas de Esquerra Republicana de Catalunya, que vota con los amigos de los terroristas de Bildu, en contra de que se exija que se respete el español en Cataluña, le importa lo más mínimo al interés general de los españoles? ¿Nos quiere hacer creer eso? Por favor.

Mire, su partido socialista es en cada una de las regiones..., y se comporta, como siempre lo hace, como unos insolidarios hambrientos de poder, como unos enemigos de España, igual que sus socios. Mientras sigan aumentando su cortijo, el resto de España les da igual. No actúan con una visión nacional.

Pero, díganos usted: usted sabe que en el fondo tiene razón, pero no le importa lo más mínimo. De hecho, usted no apareció en el teatro que montaron aquí hace una semana, con diputados, senadores y expresidentes varios para dedicarse a un cruce de reproches y no sacar nada en claro. A nosotros no nos van a encontrar en esa pantomima de hacerles creer a los valencianos que hacen algo más que mirarse el ombligo.

Y usted nos hablaba hace un momento de avances en el tema de la financiación. ¿A usted no le han contado lo que pasó aquí el viernes? Pues que se lo cuenten sus socios.

Mire, le vamos a dar un par de consejos: rebaje los impuestos, deje de ahogar a las familias y a las empresas y, al mismo tiempo, empiece a recortar gasto inútil. Mire, por ejemplo, la Subdirección General de Financiación Autonómica y Política Financiera. ¿Y por qué empezar por esta? Muy sencillo. Miren las competencias: contribuir a garantizar una financiación suficiente y adecuada con el máximo aprovechamiento de los recursos; gestión, coordinación y seguimiento de la deuda. Dos temas en los que los éxitos brillan por su ausencia. Por tanto, un claro ejemplo de una subdirección a todas luces prescindible.

Otra de sus competencias es la tributaria. Un tema que nos preocupa a las familias y a las empresas. Le hemos pedido, por activa y por pasiva, que rebajen la presión fiscal que sufren los valencianos, que rebajen y que eliminen el impuesto de sucesiones y donaciones. Ustedes saben que hay sentencias del constitucional que dicen que se infringe el mandato constitucional de no confiscatoriedad del tributo, cuando mediante la aplicación se agota la riqueza, amparándose en el deber de contribuir. Y eso les pasa a muchas familias, *conseller*.

¿Sabe cuántos valencianos renuncian a las herencias? Bueno, pues en el último año ha aumentado un 24%; más de cinco mil quinientas familias que han tenido que renunciar al legado de sus padres y sus abuelos, mientras ustedes hacen caja con sus recursos.

Conseller, ¿sabe lo que costaba una docena de huevos hace un año? 1,42 euros. ¿Sabe lo que cuesta ahora? Casi 2 euros, un 40 % más. ¿Sabe lo que costaba un kilo de patatas hace un año? 0,70 euros. ¿Sabe lo que cuesta ahora? 1,2 euros, un 50 % más. ¿Sabe lo que les costaba a las familias un litro de aceite? 2 euros; hoy, 4, un 50 % más. ¿Una barra de pan? Un 14 % más. Y con lo preocupados que están ustedes con la menstruación, ¿sabe que las compresas cuestan ahora un 8 % más que hace un año? Y si suma todo esto, el precio de la luz, el precio de la gasolina..., pues, ¿qué queda a las familias? Y mientras tanto ustedes haciendo caja con la inflación a costa de los ciudadanos.

¿Y usted nos hablaba hace un momento de moderado optimismo, *conseller*? Mire, esto, señor España, no son datos fríos. Es el sufrimiento de las familias cada día, porque los que compran pan, aceite, huevos, tienen que coger el coche para trabajar, tienen que encender..., poner la lavadora, encender la nevera. No son los ricos a los que ustedes dicen que no les quiere bajar los impuestos. Son las familias valencianas que día a día sufren mientras ustedes dilapidan su dinero.

Empieza usted una nueva andadura al frente de la *conselleria*. Replántese la situación. Tiene una oportunidad para hacer algo por los ciudadanos. De otro modo, no es que no se dejarán a nadie atrás, es que nadie saldrá adelante, salvo ustedes, evidentemente.

Mire, los ciudadanos son cada vez más pobres mientras el estado es cada vez más rico. Pero creo que esto no deja de ser un sueño, pedir que..., pedir que un socialista gestione de manera eficiente la economía es como pedir a la señora Oltra que dimita. Un imposible.

Pero es que, además, no es casualidad. Esta es la segunda vez en que la inflación en España toca récord. ¿Cuál fue la otra vez? En 1992, casualidad, con otro gobierno socialista.

Ustedes se niegan una y otra vez a dejar de saquear el bolsillo a las familias valencianas. Señor *conseller*, usted empieza de nuevo. Tenga un ápice de responsabilidad para con los valencianos. Abandone la senda del señor Soler y del gobierno socialcomunista separatista y piense en los ciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'il·lustre diputat Toni Woodward, en representació del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Sí. Muchas gracias.

Bien. Buenos días, señor *conseller*.

Realmente no sabía cómo iba a empezar su discurso y realmente tampoco sé yo cómo iba a enfocararlo, pero después de escucharle, pues me quedo un poquito a cuadros.

Efectivamente, ha reconocido que somos ya una comunidad que gasta por encima de la media de las comunidades autónomas, dos puntos por encima, y ahí ya encontramos el primer problema de esta comunidad. Seguimos estando mal financiados, pero ya gastamos más que la media de las comunidades. Insuficiencia en los recursos, pero un ritmo acelerado en el aumento del gasto.

Yo le iba a felicitar por el nuevo cargo, pero luego he pensado que a lo mejor lo que tenía que darle es el pésame. El pésame porque..., a usted y a todos los valencianos, porque..., o a una parte de ellos, no a todos los valencianos, porque todo hace indicar, y lo estamos viendo día tras día, que ustedes solo, pues solo están gobernando para una parte de los valencianos, una parte que es la suya, y lo vimos... O lo pudimos comprobar en la fallida celebración del 40 aniversario del Estatut de todos los valencianos y ese lema discriminatorio que nos trajeron.

Mire, el señor *conseller* dejó el cargo con tres premisas que no ha cumplido: conseguir un nuevo sistema de financiación para nuestra *comunitat*, caducado desde 2014, pero vigente; dejar de endeudar a los valencianos al ritmo que lo hacía el Partido Popular. Le recuerdo que han aumentado la deuda hasta los 55.000 millones de euros, datos de su *conselleria*, al final de abril; 40.000 millones de euros era la deuda que tenían cuando llegaron al poder en junio del 2015, 55.000 ahora; son más de dos mil millones de euros de deuda por año.

Y uno también de los fracasos que le pongo al señor Soler... Usted sí que ha hablado del sector público, pero la reforma famosa de la ley del sector público, ese objetivo número 1 en sus retiros espirituales desde el año 2015 y que seguimos esperando..., aunque usted haya nombrado que se están logrando muchos..., bueno, muchos logros.

Usted toma las riendas de hacienda y modelo económico, creo que más del modelo económico que de hacienda, por lo que hemos escuchado, tras dos sonoros fracasos en su *conselleria*: uno, el tren de la costa, que ahora nos quieren vender como un tranvía turístico. Y le voy a recordar, estando... y mirando, y yendo a la hemeroteca, no sé si usted se acuerda, no sé..., por la edad, déjeme decirle, del famoso tren turístico Limón Exprés, el famoso tren turístico que había desde Alicante hasta Denia.

Mire, eso no lo queremos desde Ciudadanos. Y tampoco lo quiere la mayoría de los habitantes de la Marina Alta. Por favor, ahora que está en hacienda, pues póngase las pilas y reclame al Ministerio de Hacienda lo que tiene que hacer.

Y la otra es la distribución..., el otro fallo que le pongo es la distribución equitativa de las tasas de los puertos de la Generalitat, incumpliendo la ley de puertos en el año 2021 y modificando la ley, ustedes, por la puerta falsa en el 2022, para evitar incumplirla, dejando sin inversiones a la mayoría de los puertos con esa reinversión obligada, personalizada, del 40 % de los ingresos que generan las tasas.

Tiene ante sí muchos retos, hoy no ha hablado de ellos, al final de la financiación, pero yo le pondré: la financiación

autonómica; el tema de la subida de los tipos de interés; el IPC; por qué no deflactamos ese IRPF; los contratos covid, el Tribunal de Cuentas sabe que ha reclamado ese tema y que tenemos un problema grave en este tema; los presupuestos de 2023, no ha dicho nada, ¿qué va a pasar con ellos, vamos a hacer lo mismo que hacía el señor Soler: siete presupuestos aprobados y no sabemos nada de lo que era el presupuesto inicial con el presupuesto final?; la ejecución de las inversiones nacionales y autonómicas, tampoco ha dicho absolutamente nada y ahora le sacaré todos los datos; el tema del «momento valenciano», me ha encantado ese lema, ¿sabe que ha dicho seis veces la palabra Volkswagen? Sistema de financiación lo ha dicho dos veces. (*Aplaudiments*) La preocupación o lo que interesa ahora o lo que está eclipsando todos los temas de hacienda en esta comunidad es Volkswagen, y estamos encantados de que venga, como usted, pero tenemos otros problemas; el cambio del sector público, como ya lo he dicho; y la descentralización de los organismos, que anunció el señor presidente.

Mire, hay un tema importante y fue el viernes su ausencia del debate del sistema de la financiación. No sé yo muy bien dónde estaba usted, dónde estaba el señor Puig, dónde estaba el Consell. Sí que es verdad que el señor Climent, que hoy no está, sí que estuvo aquí, se lo tomaba en serio. Y parece que no llega a importar o ya ven que es un tema que no afecta, en el tema electoral, a los votos que puedan recibir en la próxima convocatoria de mayo. Pero también es verdad que parece ser que es que tenía un discurso del señor presidente, el *president* Puig, en Madrid, el lunes, y no podía, pues, bueno, chafar esas propuestas que tendría que haber propuesto aquí este viernes.

Yo no he escuchado hablar para nada del cupo vasco al *president* y es un tema muy importante para el tema de la financiación. Sí que hablamos de la centralización o descentralización de todos los temas en Madrid, pero este tema es más que importante y en el modelo federalista que nos están presentando o quieren presentar, pues, se queda también esto en el aire.

Vamos a ver, parece que a esta comunidad o a usted no le preocupa el nivel de endeudamiento que tenemos. ¿Qué va a pasar con esa deuda? ¿Qué va a pasar con los valencianos? ¿Sabe qué? Mire, desde que llegaron ustedes al poder, en 2015 –voy a poner cifras del año 2016–, ustedes ingresaban 9.625 millones de euros en impuestos; hoy, en el 2021, cuando se ha terminado..., bueno, los datos del cierre de 2021, ingresan 12.360 millones de euros, son casi tres mil millones de euros más que se ingresan y se ingresan, usted lo ha dicho, por una reforma. Y es mentira las rentas de menos de treinta mil euros paguen menos que en el resto de España y que las de cincuenta mil estén a la media, a la par. Yo le digo que esa reforma fiscal que hicieron ustedes lo que ha hecho es subir los impuestos a los valencianos, igual que olvidarse de retocar ese IRPF, ese impuesto de sucesiones y donaciones y ese impuesto de patrimonio. Somos tres mil euros más pobres, tras siete años de su gestión, todos los valencianos y morir en esta comunidad es mucho más caro que en cualquier otra comunidad del estado español.

Mire, me gustaría... Usted ha hablado de que les gusta – una cosa loable– mantener el patrimonio histórico de la Comunidad Valenciana. Y hay una noticia muy interesante, que ha salido estos días en la prensa y es que Ribera Salud

pagó 16 millones de euros a DKV por el hospital de Dénia, 16 millones de euros que podrían haber pagado ustedes para quedarse con el hospital, como fue ustedes dijeron que iban a revertir el hospital de Denia, y no tendríamos a lo mejor los problemas que dicen que tenemos en estos momentos.

23 millones de euros es lo que ha costado el edificio de Correos, el Palau de la Informació, que lo han comprado con dinero de educación. Ustedes son expertos en mover dinero de una partida a otra, teniendo a los niños en barracas, teniendo a la concertada sin poder dar clases de inglés, que ahora los tribunales les recomiendan que vuelvan a dar ese servicio, y viene aquí y deja de hablar de todos estos temas.

Tampoco ha hablado del turismo; hemos bajado, seguimos siendo una comunidad con un gasto medio de los más bajos de España. Ha hablado de empleo por encima, no ha dicho nada de la jornada de los cuatro días. Y, realmente...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

...-ya finalizo, muchas gracias-, ya le digo, tendrá que hacerlo un poquito mejor para que en este año podamos entender...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Bueno, pues, parece ser que hoy tenemos que irnos antes de la hora.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

No, se'n va vosté 26 segons després del que havia d'haver finalitzat.

I aprofite... Té ara la paraula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez, en representació del Grup Parlamentari Popular.

I aprofite per recordar que la invitació a l'acte del divendres se va fer des de la Presidència de les Corts, complint una PNL que se va aprovar en este parlament, i no estaven

convocats els consellers i les conselleres del govern, només els diputats i les diputades.

Té la paraula el senyor Ibáñez. (Veus)

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Muy buenos días, *conseller*. (Veus)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyor García, senyor García, pregue silenci. (Se sent una veu que diu: «Le pido respeto...») Pregue silenci. *Respeto* de què? Acabe d'informar (veus)..., acabe d'informar d'una qüestió. (Protestes) Acabe d'informar d'una qüestió, en tota la normalitat democràtica, de qui va fer eixa convocatòria. (Veus) Senyora Vega, no està en l'ús de la paraula.

Senyor Ibáñez, quan vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidenta.

Muy buenos días.

Señor *conseller*, lo primero que me preguntaba, antes de preparar este debate, era por qué a usted le había costado tanto llegar aquí, ¿verdad? Para ser, dijo usted, en su toma de posesión, cito textualmente: «la *conselleria* motor de la economía valenciana», hombre, a usted le ha costado un poquito venir aquí, ¿no? Se ha pegado antes un par de viajes y, después, ha decidido llegar aquí. Y lo cierto es que hoy lo he entendido porque, claro, venir aquí para no decir nada, pues, casi es mejor que se vaya de viaje.

Porque, mire, señor *conseller*, una cosa es tener perfil plano, que dicen que tienen usted, y otra cosa es no tener perfil, que es lo que ha demostrado. Usted ha empezado su andadura en la *conselleria* bastante mal...; bueno, bastante mal, como delfín del presidente, pues, ha empezado con las normas de la casa y usted se marcó un Puig. Entonces, decidió anteponer un *tour* por Portugal antes de comparecer en estas Cortes. Y yo lo primero que le quiero preguntar es si esto va a ser su forma habitual ya de actuar. Es decir, ¿usted va a acostumbrarnos ya a estas cuestiones? Y lo segundo es, ¿qué fue de ese código de buen gobierno?

Pero mire, señor *conseller*, yo no sé si darle la enhorabuena. En primer lugar, porque darle la enhorabuena al *conseller* de hacienda, pues, hombre, es un poco hipócrita, ¿no?, porque ciertamente, usted, para empezar, va a tener muy poco tiempo, muy poco tiempo. Y ese poco tiempo, con lo poco que nos ha contado, pues, al final, me da la sensación de que no le da ni para remendar las maltrechas finanzas de la Generalitat Valenciana. Usted no se ha marcado retos, no se ha marcado objetivos, no nos ha dicho absolutamente nada.

Pero la segunda por la que no le doy la enhorabuena es porque, hombre, usted ya sabe con quién se la juega. Y, fíjese, no se la juega con estos; se la juega con estos, con sus socios. En el año 2021, en el presupuesto del 2021, acusaron al entonces *conseller* de hacienda de falsear el presupuesto; no la oposición, la vicepresidenta primera. En el año 2022, decidieron que el *conseller* de hacienda era irrelevante y que había que montar una comisión política de presupuestos. Y yo le pregunto –segunda pregunta que le hago–, ¿va usted a continuar con esa tónica, va a continuar esa comisión política de presupuestos con usted? Porque, al final, señor *conseller*, usted nos ha demostrado, en su comparencia, que es absolutamente irrelevante, ha sido absolutamente decepcionante, falta de motivación, falta de ambición y, si ha venido a pasar el tiempo, creo que se hace un flaco favor porque usted, más que liderar, parece que ha venido a arrastrarse. Y, por tanto, señor *conseller*, yo le podría decir, y para que no haya problemas con el lenguaje, *quo vadis*, señor España.

El señor Soler nos dijo, a final de marzo, que había que rehacer el presupuesto; usted no ha dicho ni media de esto. A final de marzo, su antecesor dijo que había que rehacer el presupuesto, ¿algo que decir? ¿En qué va a consistir? ¿Puede decirnos algo de esto o va a desistir de esa teoría de que había que rehacer el presupuesto? Porque, claro, usted se ha pasado contextualizando y casi poniéndose el disfraz del señor Climent. Oiga, una cosa es que se vayan juntos de viaje y otra es que quiera suplir al señor Climent. El *conseller* de economía es el señor Climent, entiéndalo. Los datos de paro, de las empresas, todo eso lo suele dar él; si le quita ya eso, de verdad que el señor Climent se queda huérfano absolutamente de todo. Por lo tanto, usted vaya a lo suyo.

Usted tenía una misión importantísima. Podía haber gastado los 50 minutos y lo ha hecho en el minuto 33. ¿Qué hay de la financiación, señor España? ¿Qué hay de la financiación? No nos ha dicho nada y era el tema capital en la toma de posesión primera y segunda del presidente de la Generalitat. Y viene el nuevo *conseller* de hacienda y no dice nada. Oiga, que ya somos un poco maduritos aquí, que la vida, se lo aseguro, ha pasado antes de Arcadi España y pasará después de Arcadi España, que todos sabemos cómo está el contexto, lo sabíamos todos; si usted no lo sabía, no hace falta que nos lo cuenten, pero todos lo sabemos. Lo que no sabemos es cómo está la financiación y usted tiene la máxima representación de eso y la máxima responsabilidad y no lo ha hecho, señor *conseller*, y no lo ha hecho. (Aplaudiments)

Porque, claro, la financiación es básica para muchísimas cosas, especialmente para que usted también nos hablará de los problemas de los valencianos. Oiga, no, nos ha estado con comparativas y con historias. Oiga, es que la Comunidad Valenciana hoy tiene una pobreza del 29,5%; en pobreza severa hay 700.000 valencianos. ¿Les puedo decir algo a ellos? ¿Qué va a hacer su *conselleria* por ellos? ¿Ese viaje otra vez, señor *conseller*? ¿No tiene ningún mensaje que decirles? Es sorprendente. Sube la cesta de la compra, la luz, el gas, los carburantes, los impuestos más altos... Señor *conseller*, en tema de impuestos, aplíquese un poco, no puede decir que tenemos el tipo medio..., el tipo bajo por la media. Mire, tenemos el tipo del 10% y la media, la general, la escala general en España es del 9,5%,

señor *conseller*, del 9,5%; nosotros la mínima la tenemos al 10%. Si quiere tener el perfil bajo, téngalo, pero, por favor, no digas tonterías.

Pero, claro, a pesar de todo eso, ¿qué soluciones les plantea usted hoy a los valencianos? ¿Cuáles son sus soluciones, señor *conseller*? ¿Recaudar más? ¿Para qué? ¿Tiene soluciones? Dígalas, señor *conseller*. Tenía 50 minutos, le quedan 29 todavía; por favor, diga algo, diga algo. Hemos venido para escucharle, no para perder el tiempo. De verdad, es que es completamente irrelevante lo que usted ha dicho.

La segunda cuestión..., la tercera ya que le quiero plantear, ¿va a seguir usted, si tiene la suerte –que no lo sé– de confeccionar un nuevo presupuesto, de incluir la partida de los 1.336 millones, antes 1.325, ficticia? ¿Usted se va a constituir como el *conseller refictici*? ¿Lo va a hacer o no, señor *conseller*? ¿Nos lo puede decir? ¿Va a apostar por eso? Porque, claro, es que con ese cuento hay algo que quiero que sepan. Es decir, ustedes, por un lado, dicen que están mal financiados y, por otro, ponen esa partida. Vale, si ponen esa partida a la que le adhieren los gastos, si tuviéramos la financiación, ya sabríamos en qué se lo gastan. Por lo tanto, ya sabemos, si tuviéramos una financiación, ya sabemos en qué se lo gastan. El problema es que no la tenemos y entonces ustedes van a la deuda, pero los gastos serían los mismos, porque ustedes lo siguen teniendo exactamente igual. Pero, claro, hay un problema, mire: entre 2016 el año 2020 la partida ficticia de los 1.325, primero; ahora, 1.336, suman 6.625 millones, y en ese mismo período ustedes han aumentado la deuda en 8.000 millones. Señor *conseller*, hay algún problema más que la financiación, ¿no?, ¿debe ser la gestión? Pero yo le insisto, ¿y que va a hacer con la nueva financiación, señor *conseller*, cuál es su modelo?, ¿el de los expertos, el que el viernes que usted estuvo ausente, nos anunció Compromís, que ahora quiere, ese de la «población de derecho»? ¿o usted sigue con la población ajustada? No sé, explíquenoslo, díganos algo. ¿Se puede mojar algo, señor *conseller*, o ha venido simplemente a pasar el día? Porque va a ser larga esta. Yo, en particular, tengo un día bastante intenso con usted. Diga algo, señor *conseller*, por favor, ¿cuál es su modelo de financiación, el «población ajustada» o la «población de derecho»? ¿Nos lo puede decir? Es muy sencillo y muy claro.

La siguiente cuestión, señor *conseller*, que también se le ha olvidado: ¿qué hay del fondo de nivelación? Yo sinceramente creía que hoy nos iba a contar que mañana mismo estaba sentado en la puerta del Ministerio de Hacienda reclamando el fondo de nivelación, la financiación autonómica... No, veo que hay que irse a Portugal, hay que irse a Madrid a una conferencia del presidente, pero lo del Ministerio de Hacienda lo dejamos para otro día.

Mire, yo estado revisando su agenda, la tengo ahí, desde que usted es *conseller*, tan irrelevante como lo que hoy hemos vivido aquí: nada. Y recuerdo la agenda del señor Soler: inauguraciones de cuadros y exposiciones, presentaciones de libros... ¿Cuando se va a plantar usted en Madrid, y si nos van a hacer caso o no? Pero se lo voy a poner todavía más fácil, ¿qué medidas piensa tomar el gobierno de la Generalitat Valenciana si no hay un modelo de financiación ya?, ¿va usted a pedir el Consejo de Política Fiscal y Financiera?

Señor *conseller*, le pido, por favor, que deje de ser irrelevante y que lidere, al menos en este momento, en el año que le queda, la financiación autonómica para nuestra comunidad. Si no, señor *conseller* usted será tan cómplice como lo es el presidente de la Generalitat.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Continuem amb el debat i té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Martínez en representació de el Grup Parlamentari Unides Podem.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

No volia començar sense mostrar el nostre agraïment al conseller Vicent Soler i dedicar-li, des d'ací, tot el nostre reconeixement per un gran balanç de gestió durant la seua etapa com a conseller, reconeixent-lo com un Botànic convençut i una persona que li ha dedicat la seua vida a servir al nostre país. Des d'ací li volem enviar el nostre agraïment.

Senyor conseller, poques vegades tenim l'oportunitat de tindre ací, en les Corts, un debat d'idees, sovint perquè venim prefixats per una dictadura de l'urgent i per una dictadura dels temps reglats en el debat parlamentari que la presidència administra conforme pot, no?

Però a mi m'agradaria començar des d'ahí, no?, sobretot perquè, al nostre parer, hi ha un fortíssim contrast entre la virulència i l'agressivitat de l'oposició a l'hora de fixar les seues posicions, i l'enorme crisi ideològica que hi ha en el fons. Durant aquests anys s'ha caigut com un castell de naips tot l'edifici ideològic sobre el qual se sustentaven la seua retòrica i les seues propostes.

M'agradaria marcar tres diferències que crec que hi ha entre ells i nosaltres: la primera d'elles té a vore amb alguna cosa que vosté i jo m'he estudiat en la facultat que és la crisi del model d'equilibri general walrasià que té a vore (*veus*) amb que en l'economia no prima un equilibri entre oferta i demanda, com tradicionalment ens han ensenyat, sinó... i que de fet, qualsevol intervenció estatal el que fa és generar un desajust per molt bones, que siguen les institucions les intencions dels governants, sinó que, tot el contrari, la societat i l'economia estan travessades per profunds desequilibris: desequilibris entre treballadors i empresaris, desequilibri entre arrendadors i arrendataris, desequilibris de tipus mediambiental, desequilibris de caràcter social, etcètera.

En la segona, es la crítica de l'individualisme i la perversió de la obra de Benjamin Hub amb una noció de la utilitat marginal que assimila la felicitat humana a la compra bens i serveis en el mercat. Traduint en termes simples, per aquesta part de la bancada, el que no té preu no té valor. Per això, quan

nosaltres tractem de salvaguardar el nostre patrimoni natural o tractem de protegir i de fomentar la nostra cultura, ens trobem amb la seua oposició, perquè, per a ells, el que no té valor. I d'ací se'n deriva, perquè crec que és una altra gran diferència entre nosaltres, que és sobre la noció de llibertat. La noció de llibertat nosaltres l'entenen com a autonomia i ells l'entenen com a no interferència. En concret com a no interferència de l'estat i, més concretament, significa que no volem pagar impostos; o que els rics no paguen impostos, perquè quan es tracta de posar la mà i que els paguem als seus amics o de que posem els serveis públics a gestionar-los per part dels seus amics allà, intervenció estatal, tota la que vullgues. *(Aplaudiments)*

Per a nosaltres la llibertat és autonomia personal i som més lliures quan tenim una sanitat pública que ens cuida; som més lliures, quan tenim una educació pública que ens forma; som més lliures quan tenim pensions de jubilació, quan tenim una renda bàsica, si les coses ens van malament quan tenim accés a una a una vivenda a preus assequibles; som més lliures quan més autònoms som.

No només, senyor conseller, tenim aquestes diferències. Jo crec que aquestes diferències reflectixen que les nostres idees són millors que les seues, però precisament per tindre idees millors que les seues, aquestes ens permeten gestionar millor del que van gestionar ells. I jo crec que això s'ha vist molt clarament amb la pandèmia i amb la situació tan greu que estem travessant actualment com a conseqüència de la guerra.

Es va vore quin era l'efecte del que es va nomenar en el seu moment la «austeridad expansiva», és a dir, que retallar el sector públic anava a donar més espai al sector privat per a créixer, i allò va ser un absolut fracàs i ens va clavar els països del sud d'Europa, una espiral de deute i de crisi insuportable. I la manera en què hem abordat aquesta crisi, que és tota la contrària, quan més esforç faça l'administració pública per a ajudar a les famílies, a les empreses, millor li anirà a les famílies i a les empreses i, per tant, major contribució podran fer a les administracions públiques, generant un cicle virtuós.

Des d'aquesta perspectiva és des d'aquella que s'han llançat diferents programes per a ajudar els sectors que més ho necessitaven durant la crisi i també des d'on s'ha concebut el programa Next Generation d'abast europeu.

Però això no és nou, portem governant per a les famílies per a les persones i per als nostres sectors productius durant els últims set anys. Vosté ho ha dit, set pressupostos aprovats que ens han servit per a convergir en el nivell de despesa amb la mitjana espanyola, per a restaurar uns serveis públics de qualitat per als valencians i les valencianes. Perquè tinguem més mestres, perquè tinguem més metges, perquè tinguem unes taxes universitàries més baixes, perquè tinguem un parc públic d'habitatge més ampli, perquè tinguem unes prestacions de dependència que realment es paguen.

Se'n parlava ací de l'execució del pressupost. Hem tingut, en les condicions més difícils, un grau d'execució pressupostària com no es veia al període anterior. Segons el compte general de la Sindicatura de Comptes, 95,1% d'execució pressupostària en l'exercici del 2020.

Parlem de reformes fiscals, senyor conseller. El que hem propiciat amb les nostres reformes fiscals no és que els valencians paguen més, qui són eixos valencians que paguem més? L'1%, el 99 per% de valencians restants, paga hui menys impostos, menys taxes, menys preus públics, del que pagaven amb el Partit Popular. Encara queda terreny, encara queda camí per fer.

Jo li vaig a plantejar, crec que des del nostre punt de vista haurien d'escometre una revisió dels beneficis fiscals, una reforma de l'impost de successions i donacions, i incloure la progressivitat en l'impost de transaccions patrimonials i l'impost d'actes jurídics documentats, al mateix temps que seguim reforçant l'agència tributària per a perseguir el frau.

Parlem de l'Institut Valencià de Finances, que vosté també ha mencionat. L'Institut Valencià de Finances ha passat en aquestos anys de ser un pou de corrupció que servia únicament per ajudar als amics del Partit Popular, que després els passaven sobres amb diners negres i que van afonar la credibilitat i les finances de l'institut, a ser un referent a nivell estatal, una institució que està al servei dels nostres sectors productius.

Hi ha reptes, i acabaré amb aquesta part: reptes de futur. Primerament, els fons europeus de reconstrucció, el programa Next Generation i, en particular, el mecanisme de recuperació i resiliència, que han de servir, des del nostre punt de vista, per a que els fons europeus no tornen a ser, com van ser en el passat, un exemple de balafament de recursos públics i de frau. Aquestos fons europeus han de servir per a un canvi en el model productiu i han d'estar també a disposició de les nostres xicotetes i mitjanes empreses.

Un altre repte, la digitalització. Vosté ha parlat de la DGTIC. Nosaltres el que creiem és que, de la mateixa manera que cal posar l'accent en la pota de la transició energètica, els fons Next Generation també posen l'altra pota en la transició digital. I ahí, la DGTIC té molt a fer i, des del nostre punt de vista, almenys dues qüestions fonamentals. La primera, la seguretat. Seguretat per als nostres ciutadans, per a les nostres ciutadanes i per a les nostres institucions, i segona, reforçar la nostra sobirania en l'àmbit de la digitalització per a que no depenguem absolutament de grans corporacions nord-americanes.

I el tercer repte, que ja s'ha comentat, infrafinançament i deute històric. Estem atrapats en un triangle horrible entre un sistema de finançament injust, una insuficiència global d'ingressos fiscals i un sistema de regles fiscals i de fons de liquiditat autonòmic que no fan sinó perpetuar el problema. Per tant nosaltres el convidem a que exigisca una reforma del sistema de finançament autonòmic, una solució per al deute històric i una inclusió en els propers pressupostos generals de l'estat d'un fons d'anivellament tal com va quedar patent ací en l'acte de l'altre dia.

I, per acabar, mostrar-li, a vosté, tot el nostre suport, per part d'Unides Podem; donar-li –nosaltres, sí– l'enhorabona pel seu nomenament i desitjar-li sort i encert, senyor conseller.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem el debat i té la paraula la il·lustre diputada Aitana Mas, en representació del Grup Parlamentari Compromís.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, senyories.

Senyor conseller, moltes gràcies per la seua compareixença en aquestes Corts. Crec que ha quedat palés que el relleu que vosté fa no s'allunya de la ruta seguida pel conseller Soler i, per aquest motiu, crec que seguirà amb la sintonia que caracteritza les relacions entre la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic i el meu grup parlamentari.

En relació amb la seua compareixença, bé, doncs hi ha alguns temes que ens agradaria tractar. A vore, per començar, respecte a les inversions en TIC i administració. Nosaltres considerem que, evidentment, tots els canvis socials, dels que vosté també ha parlat en la seua intervenció, evidentment associats als canvis econòmics, doncs perquè tots ells es puguen donar, evidentment, perquè puguen rebre tot l'impuls que precisen, també és ben necessari seguir una de les línies que vosté ha assenyalat, i que ha sigut sempre una senya d'identitat del Botànic. I em referisc, òbviament, al desenvolupament de la inversió en les tècniques TIC, les tècniques d'informació i telecomunicacions, per dotar, evidentment, per dotar-les d'una millora constant i llevar-les o treure-les del pou en què estaven sumides en el 2015. Per a intentar jo crec que qüestions molt senzilles i que són molt necessàries, al mateix temps: millorar l'atenció de la ciutadania, millorar la seua eficiència, la seua celeritat, que vosté també ha comentat, dels processos que tenen a vore entre la ciutadania i l'administració. I, evidentment també, la transparència, amb atenció especial, també com vosté ha comentat, a la ciberseguretat.

Per a nosaltres l'administració és una peça fonamental en tot aquest procés de transformacions i cal que aquesta estiga preparada amb els mitjans professionals i materials que fan falta. Probablement serà una de les potes més invisibilitzades del govern, però crec que cap govern pot funcionar sense, en este cas, una DGTIC forta, potent i que estiga al servei de totes les conselleries. Vosté comentava, en un primer moment, que la seua és una cartera transversal, doncs crec que precisament en esta qüestió és la més transversal de totes i sense la qual moltes de les polítiques que estan fent en cadascuna de les conselleries no poden eixir endavant.

Després, res, parlava vosté també de les dades de l'atur, de la taxa d'ocupació... Dades que evidentment posen en valor jo crec que la tasca de la conselleria d'economia sostenible, que lidera el conseller Climent. Crec que és un esforç també de tot el govern, clar que sí, i evidentment això

passa en la seua conselleria per impulsar eixa transformació que vosté comentava del model econòmic. Coincidim en la visió de les transformacions que ha d'experimentar este model, molt en especial en allò relacionat amb la sostenibilitat i la digitalització. Per això, creiem que el principal actiu que des de les institucions hem de potenciar és eixe procés de relocalització de la nostra indústria, evidentment també l'acompanyament en el desplegament de la indústria valenciana, de la nostra.

I evidentment són qüestions que ja s'estan impulsant, no dic que es facen de noves, sobretot també amb especial atenció des de la conselleria d'economia sostenible. D'igual manera com succeïx amb l'atracció d'inversió estrangera directa, on també des de la conselleria d'economia es tracta de potenciar aquelles amb un caràcter innovador, també sostenible, degut al seu possible potencial transformador. Per tant, crec que eixa coordinació entre la part de model econòmic amb la que ja està disposat i executant-se des de la conselleria d'economia és imprescindible perquè isquem d'esta crisi post-pandèmica, econòmica, en què estem sumits.

Passem a una altra de les qüestions, encara que siga per damunt, però sí que m'agradaria reiterar, en certa mesura, que per a nosaltres, per a Compromís, és imprescindible el que continuem reforçant eixa agència tributària valenciana. Hem discutit en els últims mesos, en moltes ocasions, moltes propostes en esta tribuna sobre el reforçament sobretot del personal, i d'eixes també eines informàtiques, eixa digitalització per a aconseguir enfortir encara més la lluita contra el frau fiscal. I allí sempre ens trobarà, al grup parlamentari de Compromís.

Però hi ha altres qüestions, quatre fonamentalment, que les faré ràpidament en estos cinc minuts que em queden, que per a nosaltres són imprescindibles, senyor conseller. La primera és respecte al sector públic. Vosté ha comentat algunes de les actuacions que s'han fet al llarg d'estos últims anys, imprescindibles també per a deslligar la corrupció, l'obscuritat d'eixe sector públic. Hem fet molts decrets, també comentava vosté la comissió de diàleg que s'ha creat, però per a nosaltres també és imprescindible la creació d'una llei del sector públic. Crec que vosté recull eixe testimoni, i crec que hem de posar la quinta, sinó la sisena ja, en l'execució d'eixe..., bé, ja que està en el pla normatiu anual també, d'eixa llei del sector públic. No podem esperar més, senyor conseller.

Crec que, per altre costat, també hem de fer especial atenció a una altra de les qüestions que venim discutint en algunes lleis d'acompanyament en estes Corts i que també és imprescindible. Parle de l'impost a les begudes ensucrades. És un problema que ara mateixa repercuteix en u de cada tres xiquets i xiquetes entre dotze i catorze anys. I parle de l'obesitat infantil, parle dels problemes de salut mental que tenen molts dels nostres adolescents i dels nostres joves... I, evidentment, eixa atenció que s'està fent ja per part de la conselleria de sanitat, amb eixa pla de salut de la Comunitat Valenciana, que atén directament altres qüestions, com pot ser l'exercici físic o una alimentació saludable, crec que s'ha de complementar amb un impost a les begudes ensucrades. Creiem des de Compromís que és imprescindible hui en dia com un element no recaptatori, perquè tots sabem que el que anem a recaptar amb eixe impost no és una xifra

significativa, sinó com un recolzament a les polítiques que s'estan duent a terme des de la conselleria de sanitat per aconseguir, precisament, trencar de manera definitiva amb eixa esclatxa que estem trobant en els nostres joves i en els nostres adolescents.

Després, una altra de les qüestions que per a nosaltres és imprescindible, arran de tota la campanya que han fet des de molts col·lectius, en este cas des de la gent més major, vostés recordaran «Soy mayor, pero no idiota»; per a nosaltres tot el que té a veure amb els serveis bancaris també suposa una prioritat. I des de Compromís hem registrat en els últims dies una proposta de creació de banca pública valenciana, que debatrem en unes setmanes en estes Corts, perquè considerem que és el moment de seguir abordant els canvis necessaris per a millorar la vida de la gent. I per aquest motiu treballarem perquè el nostre territori, la nostra gent, els valencians i les valencianes tinguen uns serveis financers de qualitat.

La retirada que poc a poc està fent la banca en la seua prestació de serveis, que està incorporant moltes persones al discurs contra les entitats bancàries perquè se senten exclosos, com és la presencialitat en les sucursals..., compte amb eixa xifra, n'hi ha un 45% de municipis del nostre país que no tenen una seu bancària presencial, física. Estem parlant també de restricció d'horaris, d'abandonament, com deia, de pobles, en especial en les comarques alacantines i en les poblacions d'interior... I això s'ha convertit en un desmantellament absolut del sistema bancari necessari, i pràcticament hui en dia obligatori, per a qualsevol persona i que, per tant, han de tindre els mateixos drets a l'hora d'accedir a eixos serveis.

Per aquests motius, nosaltres volem una banca pública valenciana, que oferisca uns serveis propers, un tractament digne, que precisem d'un sistema financer, al cap i a la fi, per a les nostres empreses i per a les nostres famílies. Això ja ho sabem quant al pacte empresarial que ho estem fent, també l'IVF, vosté ho ha reiterat en la seua intervenció, i crec que és just tornar a posar-ho en valor. El paper que juga hui en dia l'IVF és un paper fonamental en aquest sentit. Ha sigut una ferramenta crucial, ens atreviríem a dir, en esta post-crisi i també durant, al llarg d'eixa crisi de la covid per a les empreses valencianes, que han tingut un suport i que han tingut on recolzar-se en els pitjors moments, quan les entitats bancàries privades els han tancat la porta. I per aquest motiu volem que aquesta entitat, que aquest Institut Valencià de Finances continue desenvolupant-se, perquè no només les empreses, sinó també els valencians i les valencianes puguen gaudir d'un tracte, com deia, equilibrat, just, digne per a tots els usuaris i les usuàries.

I per últim, conseller, el finançament. Vosté sap que fa una setmana ens vam reunir ací mateix, a les Corts Valencianes, per tal de buscar una manera de consensuar les solucions reals per a canviar el sistema de finançament. Vosté deia que s'alegrava o que havíem aconseguit el posar, per dir-ho axina, el deixar palés i clar, i que tot el món acceptara, que la Comunitat Valenciana, entre altres, rebia un infrafinançament o patia un infrafinançament. Bé, i això està molt bé, ho hem aconseguit, però hem d'anar molt més enllà. No ens podem quedar amb un element d'autosatisfacció en este punt...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria...

La senyora Mas Mas:

...sinó que, evidentment, hem d'anar a la reivindicació clara d'un canvi de finançament, del model de finançament ja. I per això –i acabe–, nosaltres vam fer una proposta, vam deixar damunt d'esta tribuna una proposta de llei, precisament, que siga molt més àgil i molt més contundent a l'hora de poder arribar a estos extrems.

Per tant...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria, vaja finalitzant, per favor.

La senyora Mas Mas:

...conseller, són molts els deures que té vosté per davant i molts els punts en què es trobarem. I crec que, en este cas, doncs bé...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

La senyora Mas Mas:

...desitjar-li molta sort, senyor conseller.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Per a finalitzar el torn d'intervencions, té la paraula l'il·lustre diputat Pedro Ruiz, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Ruiz Castell:

Moltes gràcies, presidenta.

Consellera, conseller.

En primer lloc, desitjar-li al meu company José Muñoz, que en condicions normals hauria d'estar hui ací fixant la posició del nostre grup parlamentari, una bona i ràpida recuperació.

Bé, conseller, enhorabona pel seu nomenament al capdavant de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. Crec que és tot un encert i estic segur que farà una magnífica feina i que mantindrà la línia de treball del seu predecessor i mestre, el conseller Vicent Soler, a qui no podem més que agrair tot el seu treball, la seua dedicació i la seua capacitat de pilotar la hisenda valenciana, en un context tan complex com el del deute heretat i l'infrafinançament. Crec que s'ha de reconèixer tot el seu esforç i el dels seus equips per tal de visibilitzar i conscienciar tota la població d'eixe problema d'infrafinançament històric que ha patit i patix la Comunitat Valenciana.

I la realitat és que, bé, hui en dia ja ningú no discutix el fet que som la comunitat autònoma pitjor finançada de tota Espanya. I això és un gran avanç, perquè no sempre ha estat així, ho dic per aquells que li pregunten ara al voltant, què hi ha del finançament. Només hem de fer memòria i recordar com els anys 2012 i 2013 el Partit Popular va votar fins a quatre vegades, en el Congrés dels Diputats i en el Senat, en contra d'ajustar el sistema de finançament per tal que la Comunitat Valenciana pogués aplegar a eixa mitjana estatal. Per tant, és una bona notícia que qui va perpetuar eixe sistema de finançament autònom, força injust amb el poble valencià, eixe sistema caducat des de l'any 2014, eixe sistema que no va voler reformar malgrat tindre majoria absoluta, ara reivindique un millor finançament, desautoritzant així les paraules d'aquell dirigent del Partit Popular que, des de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, es va atrevir a negar el deute històric de la nostra comunitat i va tindre la gosadia de dir que les nostres reivindicacions formaven part d'un debat antiquat i superat. (*Aplaudiments*) I ho dic també per aquells que li acusen de dir tonteries.

Conseller, vosté té el repte de seguir treballant per tal d'aconseguir un gran pacte polític, capaç de garantir suficiència i equitat a través d'elements com el criteri de població ajustada, el qual, ben aplicat, és molt semblant a la població de dret, com ens van explicar l'altre dia en la comissió d'investigació del deute públic. També la compensació del deute i el desenvolupament de mètodes transitoris fins que es puga aplicar un nou sistema de finançament. Eixa reforma que haurà de garantir la igualtat real entre tots els territoris i que certament, com vosté ha dit, és inajornable. Perquè en un context al qual gran part de l'estat del benestar recau en les comunitats autònomes, eixa manca de suficiència financera no fa més que consolidar una Espanya de dues velocitats, amb drets dispars per a la ciutadania, i les valencianes i els valencians volem tindre les mateixes oportunitats i els mateixos serveis que la resta d'Espanya. I, per això, ens felicitem d'haver avançat en despesa social fins a aplegar a la mitjana, encara que siga mitjançant el deute. I ho ha dit vosté, existix una correlació evident entre infrafinançament i endeutament, la qual ha d'estar també damunt la taula a l'hora de cercar una solució al problema que patim.

Però, conseller, vosté enceta i s'enfronta també a una nova etapa, una crucial pel que fa al futur i la modernització del nostre país, i al voltant de la qual ha centrat gran part de la seua intervenció. Malgrat la pandèmia, malgrat les conseqüències d'una guerra injusta, tot i les incerteses del context actual, el ben cert és que, des de la configuració en 2015 del primer govern del Botànic, tots els indicadors

socioeconòmics han millorat. I ho subratllava vosté, hem creat llocs de treball, més llocs de treball que a cap altra part d'Espanya; hem establert rècords històrics d'exportacions; ha crescut el nombre d'empreses; hem aconseguit incrementar de manera espectacular la inversió estrangera...

I, per tant, a la vista d'eixes dades, a la vista d'eixos resultats, el Consell està més que legitimat per tal de continuar avançant de manera decidida cap a una transformació del nostre model econòmic i productiu com la que vosté ha descrit. Estem en disposició d'apostar per un model verd, digital, inclusiu, basat en la innovació i amb una ocupació de qualitat. Hem d'aprofitar el fet que les nostres infraestructures, el nostre posicionament geogràfic, la nostra projecció exterior i la nostra diversificació productiva ens han situat al mapa d'Europa com una terra d'oportunitats per a les empreses que decidixen establir-se ací, i ens han consolidat com a un pol econòmic i innovador de gran potencial.

Això és el que va veure Volkswagen –i direm la paraula tantes vegades com siga necessari– (*aplaudiments*) quan va decidir instal·lar a Sagunt la seua gigafactoria de bateries per a vehicles elèctriques. Una decisió la qual suposarà al voltant de tres mil llocs de treball directes, als quals s'hauran de sumar els milers de llocs de treball induïts, i una inversió de 3.000 milions d'euros. Tot un èxit de la política industrial d'aquest Consell, de la política industrial de la nostra comunitat, al qual hauríem de sumar també, per exemple, la planta fotovoltaica que ha projectat al costat de la gigafactoria i que suposarà una inversió de 500 milions d'euros. Perquè estem, en paraules de la patronal, davant del revulsiu que necessitava la indústria valenciana.

De fet, gràcies a tot açò, Parc Sagunt, eixe projecte que es va anunciar en 2002, eixe projecte que ens van dir que anava a convertir-se en el parc empresarial més gran d'Europa i que, una vegada inaugurat en 2007, es va suspendre, es va parilitzar i va deixar durant anys parcel·les sense urbanitzar i una societat prop de la fallida real, fins que el 2016 el Consell del Botànic i l'Autoritat Portuària de València van relançar eixe projecte, eixe Parc Sagunt ha passat de l'oblit més absolut a adjudicar al voltant d'un 97% del sòl industrial i a iniciar el desenvolupament de Parc Sagunt II.

En aquest context, i amb l'ajuda dels fons europeus, la inversió en empreses valencianes ha repuntat un 66% en 2021, consolidant la recuperació econòmica del nostre territori. La possibilitat d'atraure totes aquestes inversions, per cert, està relacionada també amb l'avanç que ha experimentat la Comunitat Valenciana en l'índex europeu de qualitat democràtica. I açò és especialment rellevant pel que fa a la inversió estrangera, la qual es va incrementar en 2021 en un 142% respecte de l'any anterior, és cert que veníem de l'any de la pandèmia, però fins aplegar als 856 milions d'euros. Amb una indústria forta i diversa, i una estabilitat política i legislativa com feia temps que no teníem, les empreses agraïxen la qualitat que ara ofereixen les nostres institucions, una vegada hem aconseguit recuperar el seu bon nom i prestigi. Ja ho deia un informe de la Fundació BBVA fa uns anys, al qual s'argumentava que la corrupció i la baixa qualitat institucional desincentiven l'emprenedoria, la innovació, la competència, l'esforç, la qual cosa es tradueix en una menor productivitat, una major desocupació i unes remuneracions inferiors a les possibles. Per sort, ja no estem en eixa situació.

Les polítiques del Consell i l'estabilitat que projecta han fet que la Comunitat Valenciana estiga atraient també inversions tecnològiques, les quals ens estan consolidant com al tercer *hub* tecnològic d'Espanya. No és casualitat, per exemple, que l'empresa Hewlett Packard estiga buscant emplaçament a València per al seu centre de desenvolupament de *software*, per al qual vol comptar amb personal qualificat format ací. Tampoc no ho és que Power Electronics, mitjançant l'aliança valenciana de bateries, haja presentat un projecte d'inversió per valor de 2.000 milions d'euros al nostre territori. I és que les millors i les majors empreses del món consideren ara seriosament la possibilitat d'acabar ubicant-se a la Comunitat Valenciana. I ho deia vosté abans, al port de València, per exemple, s'ha instal·lat la multinacional TMEIC, l'empresa conjunta de Toshiba i Mitsubishi Electric; el mateix Districte Digital a Alacant s'ha consolidat com un espai de talent i motor d'oportunitats de negoci per a empreses innovadores. I, per cert, no sé perquè algú li ha tret ací el tema del Consorci Espacial Valencià, que jo crec que ha eixit en algunes ocasions sense tindre molta idea de què va, perquè és crucial per al desenvolupament tecnològic del sector espacial, que està present en eixos satèl·lits que després gastem tots amb els mòbils, amb la geolocalització, comunicacions, etcètera, etcètera.

Així que no podríem estar més d'acord amb vosté quan diu que hem de seguir invertint en innovació i digitalització com a palanca de canvi del nostre model econòmic. Una digitalització, li hem sentit dir, que inevitablement passa per la seua conselleria. I ens felicitem d'haver-lo sentit reivindicar el paper crucial que exercix i ha de continuar exercint la DG TIC per tal de transformar, en el marc d'eixe Pla estratègic de transformació digital de la Generalitat, eixe pla GEN Digital 2025, la cultura organitzativa de l'administració pública, racionalitzant i simplificant la seua gestió, els seus processos interns, així com continuar avançant cap a una administració més àgil i eficient, mitjançant diferents plans, programes, plataformes, automatismes que ha esmentat. I tot això necessàriament sense perdre de vista aspectes formals i fonamentals per poder fer-ho amb garanties, com ara el *blockchain* o la ciberseguretat, des de diversos àmbits i amb diferents perspectives, per tal de servir al conjunt de la societat valenciana.

Estem on sempre hauríem d'haver estat, posant-li rostre humà a l'economia, revertint la desfeta produïda per unes polítiques depredadores, que van suposar l'empobriment de gran part del poble valencià com a conseqüència d'eixa economia especulativa, que va abandonar la política industrial del nostre territori i que es va plegar als interessos d'uns pocs, que van continuar guanyant de manera de vegades indecent, fins i tot en els pitjors moments de la crisi que passàrem. Així doncs, mentre fa una dècada s'apostava per rendibilitat a curt termini, per l'ocupació extensiva en precari, de baixa qualitat i de baixos salaris, ara avancem cap a un creixement molt més just i sostenible. I ja ho llegíem al *Financial Times*, l'esquerra està guanyant la batalla econòmica de les idees, i les polítiques botàniques en són un clar exemple i així ho confirmen. Som una terra d'oportunitats, amb un capital social d'un valor immens, i hem demostrat que estem disposats i capacitats per a desenvolupar una economia dinàmica i innovadora.

Conseller, la seua determinació per a aconseguir eixe canvi crec que és clara. Estem convençuts que vosté, al capdavant de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, treballarà de

valent per tal d'assolir-ho a partir dels pilars bàsics, els quals ha presentat...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria...

El senyor Ruiz Castell:

...en diverses ocasions –acabe ja, presidenta–, com són...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Li pregue que finalitze.

El senyor Ruiz Castell:

...la igualtat, sostenibilitat i una ocupació de qualitat.

Així que compta amb tot el nostre recolzament per tal de tirar endavant les iniciatives i el projecte que ens ha presentat, tan ambiciós com necessari per al nostre país.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta conjunta, el conseller, pel temps que li reste de la seua intervenció fins a arribar a 55 minuts..., li'n queden 29:14 per a donar resposta a les intervencions que s'han produït prèviament.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Gràcies a tots els grups parlamentaris.

Vaig a fer algunes reflexions. Aniré un darrere l'altre, i algunes coses són comuns i les respondré de manera conjunta.

A la señora Llanos, de Vox. Pues, mire, lo primero es que me siento orgulloso de haber estado en un gobierno que haya tenido un *conseller* como Vicent Soler. (*Aplaudiments*) Muy orgulloso.

Es más, le diré que también me siento muy orgulloso de haber estado en un gobierno apoyado por tres grupos parlamentarios que han participado y han conseguido una cosa

que debería ser lo normal, pero no es lo normal en este país. Pregúntense en otras comunidades autónomas por qué no han tenido presupuestos. Critican aquí el camino para llegar a un acuerdo, pero el acuerdo se llega en tiempo y forma. Y en otras comunidades autónomas han preferido poner por delante los intereses electorales, de adelantos electorales o fracturas dentro de sus coaliciones, para eso, esa factura de la fractura, la paguen los ciudadanos, porque no tienen una estabilidad, que es la que dan los presupuestos. Por lo tanto, eso como reflexión primera.

Hablaba usted de un clásico en la derecha española y en la derecha valenciana, que es el gasto superfluo. Bueno, por sus ejemplos les conocerán. Castilla y León, la última noticia que leía esta semana es que habían subido un 33% el gasto en eventuales y asesores. (*Veus*) No lo sé, igual no es lo mismo lo que pasa en Castilla y León que en otros sitios, o es que ustedes se miden a sí mismos de una forma diferente.

Luego, nefasta gestión. Pues hombre, yo no sé por qué les molesta, y no solo a su grupo, sino a otros grupos parlamentarios, que tengamos datos positivos. No me habrá visto a mí hacer ningún alarde, ni decir que me siento feliz, ni me siento satisfecho. Soy muy consciente, muy consciente, de que miles de familias valencianas lo pasan muy mal, pero muy consciente. Que tienen que ir al supermercado y cambiar semana a semana los productos para poder llegar a fin de mes, porque tienen que buscar los más baratos. Soy muy consciente. Y en esa actuación, pensando en esas familias, es por lo que estamos haciendo todo este esfuerzo desde la Generalitat, con los recursos que tenemos y con el endeudamiento que tenemos que hacer para mantener ese apoyo y minimizar ese impacto de la doble crisis, la de la pandemia y la crisis también provocada por la agresión de Putin. Pero esa es nuestra prioridad, y no pensamos en otra cosa. Y no pensamos en otra cosa.

Por lo tanto, yo creo que por supuesto que hay que evaluar la eficiencia del gasto público, por supuesto. Que queda mucho camino en este país, y también aquí, en la Comunidad Valenciana, de alcanzar estándares de revisión del análisis de esas políticas públicas. Y es una de las cosas que vamos a impulsar estos próximos meses también, ese análisis de la eficiencia en el gasto público y si se han cumplido los objetivos.

En cuanto a financiación autonómica. Luego entraré más contestando a otros grupos, pero a mí no me queda claro, señora Llanos. Si ustedes están en contra de las comunidades autónomas. No sé la posición que mantienen ustedes con la financiación autonómica. Estarán pidiendo que no haya financiación autonómica y que no hayan comunidades autónomas, que es lo que parece que ustedes están defendiendo, ¿no? Llama un poco la atención.

Y rebajar impuestos. Pues, mire usted, es que nosotros hemos rebajado aquí impuestos, a las rentas más bajas. No sé si eso le parece bien, yo creo que ese sector de renta es el que coincide con lo que usted también decía de las familias que tienen dificultades para llegar a final de mes. A esas se les ha rebajado la parte que nos correspondía del IRPF autonómico, además de otras ayudas y bonificaciones que ha habido para minimizar el impacto. Sabemos que no lo podemos corregir del todo, el impacto que tienen las dos crisis a las que he hecho referencia.

Y, bueno, y acabo ya y continuo, pero de verdad que, hombre, que la izquierda gestiona mal la economía... Tendrán ustedes que buscar los datos, ¿eh? Tendrán ustedes que buscar los datos. Y yo les digo, mire, nosotros no gobernamos para que Vox nos aplauda; es más, casi que si no nos aplaude es una buena señal de que vamos por el buen camino. (*Aplaudiments*)

En todo caso, señora Llanos, le agradezco el tono de su intervención.

Ciudadanos. Señor Woodward, nos volvemos a encontrar en otros temas. Veo que se cruzan también..., antes he dicho autoridad cuando tendría que haber dicho agencia, porque estaba pensando en mi anterior responsabilidad, pero hay algunas cosas que continuamos.

Es verdad que la situación..., y yo, como economista, pues a nadie le gusta recurrir a la deuda como estamos haciendo. Pero si el *trade-off*, lo que tienes que elegir, es o recurres a la deuda o tienes que cerrar hospitales, escuelas, centros de día y residencias, pues recurres a la deuda, tienes que hacer eso. Tienes que hacer eso. Entonces, yo creo que ahí tenemos que ser conscientes de esas dificultades, que además yo creo que he sido transparente en mi comparecencia de esa dificultad que hay, de ese crecimiento de la deuda. Por eso, una de las cosas que queremos reivindicar y seguimos reivindicando, no solo el cambio de modelo de financiación, un fondo transitorio, que ya se ha hecho por parte de la *conselleria* en determinadas ocasiones, muchas veces por escrito y también en reuniones con distintos miembros del Gobierno de España, del presente y también de los anteriores. Pero ahí tenemos que garantizar también esa *mutualización*, esa quita de la deuda, imprescindible en un escenario que viene de seguramente tipos de interés al alza. Y ese es uno de los objetivos también que incorporamos con firmeza para poder garantizar la viabilidad financiera de la Generalitat.

En cuanto al tren de la costa y las tasas portuarias, luego tienen también la oportunidad de la comparecencia de la *consellera* de política territorial. Dos matices, el tren de la costa..., un tranvía no es un tren de segunda clase, es por donde están yendo los países europeos. Con más paradas, más fácil de construir, menos agresivo en la huella que tiene en el medio ambiente y también con un tiempo razonable. Yo creo que hay que cumplir los compromisos y avanzar, en todo caso, sin dejar de reivindicar.

Las tasas portuarias, pues desde luego ya sabe que el presupuesto de la Dirección General de Puertos se ha incrementado en los últimos años, y en algunos casos, en ocasiones, muchas ocasiones, acordado con su grupo parlamentario vía enmiendas también.

En cuanto a otros elementos que usted ha hecho referencia, pues lo del viernes yo creo que ha quedado claro, era una cosa para los diputados, así lo decidió esta cámara.

Desde luego, el cupo vasco. El cupo vasco, pues lo hemos dicho, no nos hemos escondido. Una de las primeras críticas que recibió el presidente Ximo Puig, antes de ser presidente, fue cuando dijo que, hombre, que el sistema de financiación entre las comunidades de régimen común no es justo y, entre las de régimen común y las de régimen foral, pues la palabra va un poco más allá que injusticia. O sea, que eso es

una cosa que está abierta y que se ha hablado, y que se ha manifestado en muchas ocasiones.

Luego, es verdad, la subida, la escalada de precios que sufren muchas familias, que sufren también muchas empresas. Es una escalada de precios que tenemos que minimizar, porque el impacto es global, no es un impacto que solo pase aquí, en la Comunidad Valenciana, como usted bien sabe. Por eso las ayudas, esos 300 euros adicionales a los autónomos, que en cuanto esté el marco temporal las vamos a hacer; esa ayuda también a las empresas, a los propietarios de gasolineras, para que el desfase entre la recaudación, entre lo que recauden y también el pago por parte del Gobierno España, poder compensarlas y no tener más dificultades... Yo creo que eso son cosas imprescindibles en toda nuestra política.

Y los impuestos, y hago si quiere una reflexión global, que me sirve también para adelantar algún comentario a otros grupos parlamentarios. Yo creo que hay tres cosas en común, que es lo que se estudia siempre en los manuales de economía y de hacienda pública de las universidades, tres criterios, siempre. Y ahí es el marco donde yo creo que todos podemos hablar, pero en los criterios yo creo que debemos estar de acuerdo. El primero, el sistema tributario tiene que dar una suficiencia del gasto público, esa suficiencia tiene que ser imprescindible que esté garantizada. En segundo lugar, tiene que apoyar ese marco fiscal al crecimiento económico y de empleo, tiene que ser favorecedor a esos dos elementos fundamentales, de crecimiento económico y empleo. Y, luego, tiene que ser progresivo. Tiene que ser progresivo. Yo creo que en esas premisas estamos de acuerdo. Yo creo que el debate viene ahora luego, cuando qué entendemos por suficiencia, porque cuando aún nos hablan de bajar impuestos lo que están queriendo decir es que van a bajar el estado del bienestar porque, si no, los números, como ustedes saben, no cuadran; el crecimiento económico, cómo se incentiva la actividad económica, sí solo con medidas tributarias o con otro tipo de medidas de apoyo a la inversión, a través de créditos, o, como le he dicho, todas las medidas del IVF, y la progresividad, que algunos directamente lo que quieren decir es que quieren un sistema fiscal regresivo, no lo digo por usted, que quieren un sistema fiscal regresivo.

Por lo tanto, dentro de ese marco, siempre, desde luego estamos dispuestos a mejorar la operatividad y el diseño de los sistemas impositivos.

Señor Ibáñez, no ha defraudado, no me ha defraudado, todo lo que me habían dicho, pues, ha estado usted ahí a la altura de los comentarios que me habían hecho respecto a su tono. *(Aplaudiments)* Y es verdad que a mí no me importa que diga que tengo perfil plano, eso no me molesta en absoluto, me preocuparía más que usted me dijera que no tengo un perfil educado, eso me preocuparía más que ser plano, prefiero ser plano y mantenerme educado. *(Aplaudiments)*

En todo caso, si me permite, que me hacía usted unas preguntas directas de qué pensamos, cuál es nuestro modelo, yo creo que tienen, si me permite, un debate previo, ¿no?, entre ustedes, porque ese Feijóo que llegó con moderación, se ve que esa moderación tarda en llegar a la Comunidad Valenciana *(aplaudiments)*, tarda en llegar, siempre tarda, siempre tarda. Parece ser que se resisten ustedes

al espíritu de Casado, y de eso no se sienten muy cómodos, y yo creo que, quizás, tendrían que hacer una reflexión si se sienten más cómodos con Feijóo, o se sienten más cómodos con Ayuso. Creo que la respuesta por el tono de su intervención me parece que está más que respondida.

Y, desde luego, yo también le reconozco una virtud que quizá yo no tengo, que es el atrevimiento, porque hay dos elementos fundamentales en todos los debates que usted ha planteado de financiación autonómica y también del sistema tributario: el primero es que ustedes tienen un déficit de credibilidad porque como partido que ha gobernado durante mucho tiempo, tanto en la Comunidad Valenciana como en el Gobierno de España, no sé si recuerdan la mayor subida de impuestos de la historia *(veus)*, el señor Rajoy, el señor Rajoy...

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyor, Alfredo Castelló, per favor! No interrompa vosté. No interrompa! No interrompa cap orador que estiga en l'ús de la paraula.

Disculpe la interrupció, senyoria.

El señor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

Esa gran subida de impuestos, incluso aquí, en la Comunidad Valenciana hubo en un año o año y algo de diferencia, entre esa frase que tanto le gusta a usted, que el dinero tiene que estar en el bolsillo de los ciudadanos, para al cabo de un año subir el impuesto en todos los tramos, introducir copagos y otras medidas fiscales en la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)* Entonces, ahí yo creo que le pediría, también, le pedía también un poco de prudencia, de prudencia.

Y no pasa nada..., si quieren, no hace falta que se alegren, no hace falta que se alegren, pero tampoco estén tristes de que los datos económicos sean positivos, tampoco es necesario. No les pido que aplaudan, pero quizás eso también lo podrían un poco tener en cuenta.

Y en cuanto a los presupuestos, también contesto a otro grupo parlamentario, pues la voluntad obvia de este *conseller d'hisenda*, y de cualquier otro *conseller*, siempre es sacar los presupuestos en tiempo y forma y con acuerdos, en este caso con el acuerdo es con la mayoría que sustenta este gobierno. Y en eso vamos a trabajar, en tener unos presupuestos; por cierto, como le decía, a diferencia de otras comunidades gobernadas por su partido en coalición con Vox que no han sido capaces de aprobarlos ni en tiempo ni forma.

Y señor Martínez, d'Unides Podem, muchas gracias, la verdad es que a veces oxigena también poder hablar sovint

en esta cambra de qüestions un poc més filosòfiques, allò de Walras és de veres que sempre u té ganes de tornar a la universitat a continuar estudiant perquè mai s'estudia suficient. És de veres que n'hi han moltes diferències ideològiques paleses, moltes diferències ideològiques que vosté les ha reflectit amb molta claredat, és de veres que en un mercat sense un paper actiu del sector públic es produïxen fractures d'igualtat, però també n'hi ha externalitats negatives, com puga ser la contaminació, que deuen corregir-se per part del sector públic.

I jo crec que ara ja, no dic donar la raó a determinades polítiques més keynesianes, més d'un partit socialdemòcrata, de partits d'esquerres de tot Europa, sinó la pandèmia ens ha fet reflexionar a tots, inclús a la dreta europea, a la dreta d'ací ha costat un poc més i no sé si arribarà en temps, però la dreta europea sí, sobre el paper que ha de tindre l'administració pública; quan el moment més difícil de la pandèmia, tots, tota la societat europea i mundial mirava al sector públic per a demanar-li una resposta, no sols sanitària, també econòmica. I, de fet, una de les coses també fonamentals d'eixe paper del sector públic l'hem vist també en la vacuna, en l'obtenció de la vacuna. La vacuna ha sigut possible per eixa aliança entre el sector públic i sector privat; sector públic en investigació bàsica, durant molts anys, no vinculada als objectius econòmics a curt termini, sinó bàsica, fonamental, ajudada també amb altres empreses privades a tindre eixa vacuna i a distribuir-la, acurtant molt els terminis d'obtenció d'eixa vacuna.

Per tant, jo crec que és fonamental, ¿no?, eixa administració emprenedora que no espera, no està esperant que vinguen els problemes o vinguen els ciutadans a demanar-li a la finestreta el que ha de fer, sinó que també ix al carrer a buscar les inversions com hem fet en Volkswagen –puede sumar una más, si le parece, señoría-, i en altre tipus de coses per a solucionar i previndre els problemes que puguen tindre.

I, després, no ho volen mencionar però segur que també, doncs, se'n recorda de l'anècdota de Laffer quan va escriure en un tovalló allò de que, «¡oye!, que bajando impuestos se recauda más», és que ho diu fins i tot l'FMI, que ja no és cert, o siga que ja no sé a qui haurà d'acontejar.

En tot cas, moltes gràcies per les seues reflexions, jo crec que en les reformes fiscals convenim en les tres coses, de suficiència, de creixement de l'ocupació i de progressivitat, el que cal treballar és millorar-les perquè sempre el sistema tributari ha de ser un instrument al servei de la societat i ha de fer-ho d'eixa manera proactiva.

Després, parlava també de l'Institut Valencià de Finances, eixe banc de la Generalitat, l'institut de crèdit dels valencians, que ha passat d'una situació de col·lapse, igual que era la Societat de Garantia Recíproca, va tindre una situació de solvència que li permet actuar en tots els àmbits, a empreses grans, a xicotetes, a pimes, autònoms, i també a la mateixa administració, com els serveis socials.

I la digitalització, doncs, és el que tenim. Hem d'avançar en eixa línia, com deia també la companya de Compromís, jo crec que és fonamental, ahí n'hi ha molts recursos, i, com deia abans, jo crec que és un dels reptes que tenim com a administració pública, no sols que els recursos ens anem a

rebre, sinó que hem de gastar-los en temps i forma, que eixe és el repte que tenim com a administració.

I, sens dubte, l'infrafinançament i el deute, i el fons transitori, ahí estem en la mateixa línia, en la mateixa fermesa i fortalesa per a avançar en eixa reivindicació, que és una reivindicació justa i denunciar tots els incompliments que puguen n'hi haure, i ser conscients que necessitem un acord. Si ens debilitem dividint-nos, a la Comunitat Valenciana ho tindrem més difícil perquè siga una realitat eixe canvi de model el més prompte possible, que és el que necessitem.

En Compromís, doncs, el que els he dit també, la inversió en les TIC me pareix fonamental, eixa transformació digital de l'administració pública que només no sols fa que millore la gestió, sinó que millore també l'atenció al ciutadà.

Les dades positives econòmiques no han de fer-nos perdre la perspectiva de les dificultats que deia abans que tenen moltíssimes famílies, que queda molt encara per recórrer per a tindre una situació econòmica que puga ser satisfactòria, però jo crec que estem en una bona direcció i encara ens queda molt, sens cap tipus de triomfalisme. I ahí està la relocalització de moltes empreses, que jo crec que van a vindre més, en eixe trencament que va provocar la covid de les cadenes de valor i que ara estan tornant a Europa de la mà també dels fons europeus.

Naturalment, volem reforçar l'Agència Tributària Valenciana, jo crec que és un element fonamental que està aportant molt i fent més senzill, i més fàcil, i més accessible complir amb les obligacions tributàries.

La llei del sector públic és de veres que és una de les coses que duem pendent molt de temps, hi ha un esberrany ja que s'ha negociat amb els sindicats, i jo crec que dins de poquet podrem ja fer públic eixe text per a començar la seua tramitació.

També feia referència a altres figures impositives, en el mateix marc que he mencionat abans jo crec que es poden abordar.

Serveis bancaris. És evident que és un paper, un altre paper que és molt important que tinga en compte el sector públic, i ahí l'Institut Valencià de Finances en CaixaBank i també en Correus per a ampliar el nombre de caixers que n'hi ha en municipis despoblats, també avançarem en altres elements en eixe aspecte.

I el finançament, jo crec que ahí hem de mantenir-nos fermes, com hem quedat anteriorment i com els he dit anteriorment.

En tot cas, jo crec que tenim molta feina per davant, sense cap tipus de triomfalisme, queda molt per fer, el model de finançament, que abans em feia una pregunta directa el senyor Ibáñez, és el model que ha defensat sempre la Generalitat Valenciana, és el que ha al·legat constantment també a l'última proposta del ministeri d'hisenda, i ahí seguirem.

Potser que no li haja agradat la meua intervenció, però, bé, com li deia, sempre amb les tres premisses que és la meua forma d'entendre la política: humilitat, responsabilitat i diàleg amb tots, encara que alguns no vullguen dialogar.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuarem amb el debat, ara amb la rèplica que tenen dret els grups parlamentaris que han intervingut en este compareixença.

En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Mire, señor España, recuerde a la vicepresidenta que usted se puede defender solo. Yo creía que para la vicepresidenta las que necesitaban protección eran las mujeres, se ve que no, se ve que el *conseller* también necesita protección; ha pensado que usted no era capaz de decirme que a esa reunión solo venían diputados. Pero, bueno, aprovechando que solo venían diputados, si no me equivoco, el presidente Puig es diputado, aparte de presidente de la Generalitat, y no estaba. Eso es lo que le importa la financiación autonómica al presidente Puig. (*Aplaudiments*)

Mire, me hablaban también de la deuda, de que la infrafinanciación ha traído una deuda escandalosa. Está claro, nosotros reconocemos esa infrafinanciación de la Comunidad Valenciana, pero también reconocemos que toda la deuda no viene de ahí, viene de la incapacidad de los gobiernos que ha tenido esta comunidad. (*Aplaudiments*) Porque, mire, Andalucía también es una de las regiones infrafinanciadas y lo que debe cada andaluz por causa de la deuda son 4.387 euros; lo que debe cada valenciano son 10.655 euros, mucho más del doble, señor España. Entonces, vamos a añadir otra pata, el virus, Putin y la infrafinanciación. Ustedes no son absolutamente responsables de nada.

Dice que han trabajado mucho por el sector público, no lo dudo, lo han hecho crecer como nunca, un 75% más han hecho crecer el sector público instrumental, y parece ser, por lo que hemos tenido que oír, que si no fuera por el Consorcio Espacial Valenciano no podríamos hablar con el móvil. Por favor, un poquito de seriedad.

Mire, dice que son un instrumento eficaz, que van a minimizar el impacto de la crisis. ¿Cómo? ¿Con una financiación supuestamente irregular del Partido Socialista con facturas falsas? ¿Así van a minimizar el impacto de la crisis?

Mire, Vox no ha gobernado en coalición con nadie hasta este momento, y que yo sepa en Castilla y León todavía no se ha empezado la tramitación de presupuestos; por tanto, ninguna coalición con Vox no ha llegado a sacar los presupuestos. Es que la verdad es tozuda, la verdad es tozuda como en el caso de Castilla y León.

Mire, Vox no ha aumentado sus altos cargos en Castilla y León, en el gobierno de Castilla y León, resulta que Vox ha

mantenido los que había, ha sido el PP el que ha aumentado sus plantillas. Es que la realidad es tozuda, ¡qué le vamos a hacer!, ¿eh? (*Veus*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

La senyora Massó Linares:

Y lo que Vox ha exigido y ha conseguido ha sido una reducción del 25% en la asignación económica a los grupos parlamentarios y ha reducido las dietas de los parlamentarios; mientras aquí ustedes (*aplaudiments*) lo que pretenden es aumentar las subvenciones a los partidos políticos, a los sindicatos, a las organizaciones patronales, mientras los valencianos, como le he dicho antes, no pueden llegar a final de mes. Pero es la realidad, señor *conseller*, y la realidad, como digo, es tozuda.

Usted decía que le problema no era Soler, no, no, si es que el problema no era Soler, el problema es el Botánico en sí, el señor Soler solo no, ¡pobre hombre!, ¡qué le vamos a hacer!

Mire, y hablaba usted de la factura. Lo que sí que ha sido una factura han sido los últimos presupuestos, ya se lo dijimos en el debate de presupuestos, los últimos presupuestos de la Generalitat ha sido la factura que el señor Ximo Puig ha tenido que pagar a sus socios por seguir en el sillón azul, así de sencillo, bueno, la factura que ha tenido que pagar a sus socios y lo que vamos a tener que desembolsar para pagarle la campaña al señor Puig, porque el aumento que ha habido en el presupuesto de comunicación de Presidencia pues la verdad es que es un tanto vergonzoso, señor *conseller*.

Mire, hablábamos de la fiscalidad. Mire, a veces, no sé por qué cuando se habla de fiscalidad en esta cámara me viene a la cabeza una frase de una película de Ozores de «usted es comunista porque es tonto o es tonto porque es comunista»; entonces, cuando hablamos de fiscalidad a mí me viene a la cabeza esa frase muchas veces. Mire, la presión fiscal en la Comunidad Valenciana, en España, ronda el 35,7% del PIB, o sea que de cada 100 euros que se producen el gobierno confisca 35,7 euros.

Mire, es fundamental que haya una fiscalidad que no impida generar renta y generar ahorro a los ciudadanos, y ustedes hacen absolutamente todo lo contrario.

Mire, la propuesta de su comisión para el estudio de la reforma fiscal dice que el impuesto de patrimonio es una herramienta para la redistribución de la riqueza. Ustedes lo que tienen que hacer es crear riqueza. La riqueza no existe *per se*. Tienen ustedes que crearla. Y esa comisión también para su reforma tributaria, habla de que el impuesto sobre el patrimonio sirve para luchar contra una excesiva acumulación de riqueza a manos de una minoría. Comunismo puro y duro, hacer que personas, que valencianos y que españoles que han conseguido un patrimonio con su esfuerzo y con su trabajo, haya que redistribuirlo.

Señor *conseller*, ¿usted es socialista o es comunista? Explíquenoslo en cuanto tenga ocasión.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria...

La senyora Massó Linares:

Hablaba de... –termino, señor presidente– del IVF, nos ha estado hablando en su primera intervención. Bueno, otra duplicidad más. Existe el ICO y, precisamente, si vemos los datos, el ICO ha otorgado muchísimos más euros de ayudas solo en la provincia de Castellón que el IVF en toda la Comunidad Valenciana. Por tanto, veo que aquí tenemos más de lo mismo, que usted no va a acometer las reformas que de verdad necesitan los valencianos. Y, lo sentimos mucho, pero nos tendrán enfrente.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem escoltant rèpliques a la contestació de l'honorable conseller. En nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula l'il·lustre diputat Toni Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Gracias, presidente.

Señor *conseller*, muchas gracias por el tono, la respuesta, aunque me he quedado cojo en alguna de mis preguntas.

Le voy a comprar una de sus propuestas en tema de la progresividad de los impuestos, y yo le planteo aquí, para los presupuestos del 2023, que no subamos los impuestos, que no los bajemos, pero deflacte la tasa o deflacte la tarifa del IRPF y también el mínimo personal, como hicieron ustedes en el 2005 en el Gobierno de España. (*Aplaudiments*) Dejemos los tipos como están, no hablemos de bajada de impuestos y hagan esto. Y tendrán nuestro apoyo seguro para esa propuesta.

Pero también le puedo decir que en Andalucía se han bajado impuestos, se ha eliminado el impuesto de sucesiones y donaciones. Tienen una contención de la deuda muchísimo mayor que la nuestra y siguen siendo una comunidad mal financiada, como la nuestra.

Entonces, caminos hay para conseguir lo mismo que buscamos todos, y es el beneficio de los valencianos al final.

Yo le he hablado en mi primera intervención de los presupuestos del 2023, ¿qué va a pasar con ellos? Y le pregunto si

va a reclamar y a conseguir..., o cómo va a reclamar y conseguir ese 50% de gasto en dependencia que está obligado, el Gobierno de España, a facilitar a la Comunidad Valenciana, a todas las comunidades, y que siempre están presupuestando en los presupuestos y nunca llega.

¿Cómo van a reclamar y conseguir ese gasto médico de desplazados que ustedes lo ponen año tras año en los presupuestos y no se consigue? ¿Cómo van a reclamar y conseguir esa financiación justa o ese fondo de nivelación que reclamamos todos, pero que ustedes, cuando llega la hora de la verdad, sí que es verdad, con palabras, lo reclaman, pero en Madrid, pues a propuestas que se hacen escritas en el Congreso de los Diputados, eliminan el tema del fondo de nivelación?

¿Qué va a ocurrir con esa propuesta que hizo el viernes Compromís con el proyecto de ley, con el tema de la población ajustado a derecho? Ya tenemos un problema.

¿Cómo van a evitar el *dumping* fiscal que se va a producir en la Comunidad Valenciana con la famosa tasa turística, con esa doble tasa turística, tanto autonómica como local? ¿Qué va a pasar en el territorio cuando unos ayuntamientos la apliquen y, otros, no? Ahí estamos con el famoso *dumping* fiscal que ustedes reclaman a Madrid y lo vamos a llevar nosotros a la práctica.

El momento valenciano. Me ha gustado, como le he dicho antes, mucho lo del momento valenciano, pero creo que se ha olvidado en empresas que van a venir y no sé por qué, si es porque las quieren tapar o no. Euronews, ¿qué pasa con Euronews? ¿Al final es tan necesario que venga esa empresa aquí?

Pues, bueno, la promoción con la Copa Davis, la Eurovisión, la gala de los Goya... Yo creo que eso también define un poco qué es lo que estamos haciendo en la Comunidad Valenciana.

Hablaba mi compañero de Podemos de la necesidad de tener más medios, mejores servicios. Y yo le recuerdo que sí, que es verdad que necesitamos más medios, más médicos, más profesores, más servicios sociales para tener mejores servicios y una mejor atención, pero no sé por qué, si se está consiguiendo todo eso, seguimos teniendo unas listas de espera tan altas en medicina, los niños siguen en barracones o para revisar unos grados de dependencia tardamos tanto tiempo.

Y le voy a poner un ejemplo de los presupuestos del Consell del Botànic. Presupuestado gastos de personal en 2021 fueron 7.360 millones de euros, gastos de personal. Al final se ejecutaron 6.962; 400 millones de euros, que no sabemos si habrán hecho un cambio de presupuesto en esta partida, pero, claro, si presupuestan 7.300 millones de euros en gastos de personal y necesitamos más médicos, más profesores, más gente que esté en servicios sociales, ¿qué ocurre?, ¿por qué quitamos esa partida?

Y ya termino, señor presidente. Perdón, el *conseller* de hacienda, me imagino que el viernes estaría también invitado a participar en el debate de la financiación. Me imagino, aunque no fuera diputado, por el grado que tenía, tanto el presidente, como se ha dicho, es diputado, la vicepresidenta

es diputada y usted es el máximo responsable de las finanzas de la Generalitat. Entiendo que debería estar presente.

Y ya, por último, termino, me dejo las inversiones del estado, pero ya no solo las inversiones del estado, que de 1.000 millones de euros que tenían que estar eran 462 millones ejecutados, sino las inversiones del Botànic, presupuestadas desde 2016 hasta el 2021, fueron de 9.200 millones de euros. Al final, presupuestado y no invertido, solamente pintados, son 3.500 millones de euros. ¿Qué ha pasado con esas inversiones?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem ja en torn de rèplica. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez, que veig que també té una interpel·lació posterior al llarg de la vesprada, però en este torn té la rèplica.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Señor *conseller*, sinceramente, tiene usted la piel muy fina para afrontar problemas tan gruesos como le compete en su *conselleria*. Yo creo que usted confunde la fiscalización con la educación y, para vehemencia, le puedo asegurar que todos hemos tenido un gran profesor con el señor Soler en este parlamento. (*Aplaudiments*) Por lo tanto, no sé a qué se refiere usted pero, en cualquier caso, si eso ha servido para que usted se distraiga un poco y no entre en el tema, pues, efectivamente, así ha sido.

Usted sigue sin contestar ninguna de las preguntas, ninguna. Y me vuelvo a preguntar lo mismo que le he dicho al principio: ¿para qué ha venido? Llega el último, comparece el último, y ¿para qué?

Yo le he preguntado..., mi primera pregunta: ¿va a rehacer el presupuesto? Es que era bastante sencillo. El señor Soler, antes de irse, en el mes de marzo ya adelantó que había que rehacer el presupuesto de 2022. ¿Lo va a rehacer? Es sí o no.

La siguiente cuestión era, efectivamente, en materia de financiación. Y por todo lo que ha dicho es, «vamos a seguir con la misma firmeza». La misma firmeza, ¿de qué? ¿De no hacer nada? Porque, claro, es que en 2018, con la llegada del gobierno de Sánchez al Gobierno de España, se les cerró la puerta a los expertos de la Comunidad Valenciana y de todos. Desde ese momento tienen un documento. El ministerio emplazó a todas las comunidades autónomas en el mes de diciembre para el mes de enero, presentar la propuesta de población ajustada. Esa propuesta que el señor Soler dijo que era una gran victoria colectiva, y fue una gran tomadura de pelo para la Comunidad Valenciana.

Pero, claro, desde final de enero hasta hoy, ¿qué? Usted nos dice: «Vamos a seguir con la misma firmeza». La misma

firmeza, ¿de qué? ¿Qué han hecho? ¿Qué piensa hacer? ¿Nada? Repito, era el tema capital, capital. Y es el tema capital de su *conselleria*. ¿Y no nos dice nada, solo «Vamos a seguir con la misma firmeza»? ¿Que la misma firmeza nos ha llevado hasta aquí! ¿No ha servido absolutamente para nada! Bueno, sí, (*ininteligible*) ... 6.000 euros con el viaje del señor Puig y la entonces..., bueno, y ahora también, *consellera* de justicia, al Tribunal Constitucional, presentaron un recurso que nos lo tumbaron, pegaron el viaje el fin de semana, 6.000 euros según la caja fija fue lo que costó la historia, y no conseguimos absolutamente nada, 2016.

Pero, claro, usted dice, «lo de la mala gestión habrá que decirlo con datos». Pues, mire, yo se lo voy a decir, porque, claro, si usted tiene un mantra que es ese de «no tenemos un problema de ingresos..., tenemos un problema..., tenemos un problema de ingresos, no de gastos». Mire, entre 2015 y 2020, datos de la Sindicatura de Cuentas y de la Intervención General, los ingresos en la Comunidad Valenciana aumentaron 5.552 millones. En el mismo período de tiempo, los gastos de la Comunidad Valenciana aumentaron 3.582 millones. Es decir, una diferencia de más ingresos que gastos de 1.969 millones. En ese mismo período, es decir, en un período en el que hay más ingresos que gastos, la deuda aumenta 10.176 millones. ¿Tiene usted algo que decir, señor *conseller*, de esto?

Claro, usted me puede decir: «No, es que nosotros lo que pretendemos con todo esto es sustentar el estado de bienestar». Muy bien. Entre 2016 y 2021, en políticas sociales, según la Intervención General de la Generalitat, dejaron de ejecutar 4.713 millones de euros, 4.713 millones de euros. Claro, y usted dice: «No, pero es que el peso de cada presupuesto en la política social es superior».

Mire, datos del Ministerio de Hacienda que, como sabe, le revisa sus presupuestos todos los años: en 2014, con datos del Ministerio de Hacienda, el peso social del presupuesto era del 62,29%. En el último informe de marzo de este año, el presupuesto de 2022, -2014-, en el presupuesto del 2022, el peso social es de 56,55. 62,29, 56,55. No es más peso social tampoco.

Claro, y usted, entonces, puede pensar «no, pero es que invertimos más». Entre 2016 y 2021 se han dejado ustedes, especialmente usted, que tenía una *conselleria* bastante inversora, parecía, 1.691 millones que no han ejecutado de inversiones. Antes ha hecho referencia al plan Edificant, porque el caprichito de correos lo hemos pagado fundamentalmente con el plan Edificant. Mire, el plan Edificant se ha presupuestado durante todos estos años desde que nació el plan Edificant, 1.036 millones. ¿Sabe cuánto se ha ejecutado? 170 millones, el 16%.

Por lo tanto, ¿a dónde vamos, señor *conseller*? A un fracaso en la gestión, a un engaño presupuestario y a un bajo compromiso social.

Y, mire, en los cuatro primeros meses de este año usted ha recaudado 377,9 millones más...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria...

El senyor Ibáñez Bordonau:

...que en los cuatro primeros meses del año anterior.

Señor *conseller*, ¿qué va a hacer? ¿Qué va a hacer con la financiación? ¿Qué va a hacer con el presupuesto? ¿Qué va a hacer con la deuda histórica? ¿Qué va a hacer? ¿Qué va a hacer usted, señor *conseller*? Diga algo, aunque sea en los últimos cinco minutos que le quedan, después de haber desaprovechado los más de once.

Los valencianos no merecen el silencio del *conseller* de hacienda y usted tiene el deber y la obligación de afrontar los problemas de esta comunidad. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

I ja, per últim, i amb açò tancarem este punt de compareixença, contestarà, ja amb temps limitat, l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Té la paraula l'honorable conseller Arcadi España.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Muchas gracias.

Moltes gràcies, president.

Señora Llanos, a ver, no me ha aclarado una cosa, ¿ustedes están a favor de las comunidades autónomas o no? (*Remors*) No. Entonces, no sé, (*aplaudiments*) hablar de financiación autonómica con ustedes..., me falla algo. Quizás es que no lo alcanzo a entender.

Y yo le insisto. El sector público... Yo es que creo que, luego, hay varias diferencias, no, muchas; pero, de lo que estábamos hablando, una. Yo sí que creo en las comunidades autónomas, creo. Creo que estados como Alemania, que son federales, con *länder* similares a nuestras comunidades autónomas, son naciones muy unidas, muy cohesionadas y no hay ningún problema en el reparto de los recursos. Yo creo que aquí tenemos mucho que mejorar, en la comunidad. Primero, yo sí que creo en las comidas autónomas.

Luego, es verdad, el sector público es fundamental. Yo sí que creo en el papel del sector público. Creo que el sector público siempre tiene que avanzar hacia la eficiencia, hacia la eficiencia, y eso nos tienen que obsesionar, porque es dinero público y tiene que ser eficiente en el gasto. Y ahí es una reflexión que ustedes, siempre que hablan de impuestos, solo hablan de la parte de recurso, lo que cuesta a nadie; pues, sacar dinero de los ciudadanos para pagar los servicios públicos, pues, hombre, contemos la película entera: sacamos recursos de los ciudadanos, las administraciones públicas, para pagar servicios públicos. Entonces, hablemos de las dos cosas, porque, si tocamos los ingresos,

tocamos el gasto. Entonces, eso hay que hacerlo, siempre pudiendo mejorar, por supuesto, la eficiencia.

Y la duplicidad, estamos siempre en un debate. Pues, oiga, es que yo creo que el ICO está bien y está bien que exista. También existe el Banco Europeo de Inversiones. También existen distintas agencias dentro de los mismos países, en Alemania, en Estados Unidos, en Francia, en otros países también hay distintas agencias de distinto ámbito. No tienen por qué duplicarse, tienen que hacer sinergias. Y el IVF, el Instituto Valenciano de Finanzas, ha ocupado un hueco que había muy importante, donde no llegaba al Instituto de Crédito Oficial, y ha hecho un gran trabajo en ese sentido.

En cuanto al grupo Ciudadanos, señor Woodward, pues, lo que le he dicho. Por supuesto que vamos a estudiar todas las actuaciones, ahora, en la elaboración de los presupuestos, de gasto y tributarias, como es normal, con las tres premisas que le ha dicho, analizando siempre, ya lo he dicho: creación de empleo, suficiencia financiera y progresividad. Y, en ese marco, desde luego que podemos hablar de qué va a pasar en los próximos presupuestos. Entenderán que, a día de hoy, no les vaya a decir, porque lo tengo que negociar también con el resto de los socios y lo tenemos que aprobar en el Consell, cuáles van a ser las líneas, pero bueno.

Continuamos también, y ahí el señor Ibáñez también..., me quedan..., esta vez sí que me queda menos tiempo, pero como hoy tenemos varias ocasiones, señor Ibáñez, de hablar a lo largo del día de hoy y mañana, podemos continuar con las reflexiones y el debate que teníamos.

Rehacer el presupuesto. Pues, hombre, tocaremos el presupuesto, como se hace con normalidad en todos los presupuestos y más en un contexto difícil, modificando lo que tengamos que modificar, con la normalidad en la gestión presupuestaria. La gestión presupuestaria, la Dirección General de Presupuestos no solo trabaja unos meses al año, trabaja durante todo el año.

Financiación, lo mismo que le he dicho antes, si me permite. ¿Qué va a hacer usted, qué va a hacer usted, qué va a hacer usted? Pues, hay muchas cosas que se han hecho y que se van a continuar haciendo: primero, mantenernos firmes; segundo, trabajar por la unidad y no hacer electoralismo de esto ni buscar la división con ningún grupo. Y, hombre, algo sí que se ha avanzado. Por cierto, me gustaría saber qué papel puso Montoro encima de la mesa, qué pusieron ustedes de reforma del modelo cuando tenía mayorías absolutas.

Por lo tanto, ahora el problema está en la agenda política de España. Se ha... un reconocimiento, por parte de todos los expertos, de la situación de la Comunidad Valenciana. Hay una liquidez extraordinaria, que es la que nos ha permitido mantener y subir el gasto social estos últimos años, aunque no como *conseller* de hacienda y nadie se siente cómodo en utilizar permanentemente mecanismos extraordinarios de liquidez, y eso es lo que tenemos que corregir cuanto antes.

Y, desde luego, el Gobierno de España escucha mucho más que lo han hecho otros, mucho más que lo han hecho otros y ha presentado un documento -otra cosa que no habían hecho otros-. Y, por lo tanto, suscribo totalmente las palabras del *conseller* Soler, que usted ha hecho mención anteriormente.

Y acabo. Siempre, como les he dicho, como he acabado mi comparecencia antes: responsabilidad, diálogo y humildad.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Compareixença de la consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat, senyora Rebeca Torró Soler, per a retre compte de les línies generals de la política que durà a terme des de la conselleria en el que resta de legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 54.832), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria (RE número 54.811), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a explicar la política que durà a terme en matèria de la conselleria fins el final de la legislatura (RE número 54.751) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre les mesures que durà a terme com a nova titular de la Conselleria (RE número 54.818)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, i, amb estes últimes paraules, finalitzem el punt 2 de l'ordre del dia, un punt extens, i passarem al 3, tercer, donant la benvinguda a la consellera, a l'honorable consellera de Política Territorial Obres Públiques i Mobilitat, que compareix per a retre comptes de les línies generals de la política que durà a terme des de la conselleria el que resta de legislatura. És una compareixença a petició pròpia, que s'acumula a les compareixences sol·licitades pel Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Ciudadanos i Grup Parlamentari Vox.

Coneixen el procediment, articulat en els articles 172 i 68 del nostre reglament. I, sense més dilació, done la paraula a l'honorable consellera Rebeca Torró, que disposarà, entre el primer i segon torn, d'un conjunt de cinquanta-cinc minuts.

Quan vosté vullga, consellera.

La senyora consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Senyor president de les Corts.

Senyores diputades i senyors diputats.

Comparec davant d'esta cambra per a informar a les senyories sobre els principals aspectes i línies d'actuació que vull desenvolupar com a consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat.

En primer lloc, vull agrair al president Ximo Puig la confiança que ha posat en mi per a estar al front d'aquesta conselleria, després d'haver passat els últims tres anys com a secretària autonòmica d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Consum. Eixa confiança implica una gran responsabilitat que assumisc amb humilitat, però també amb entusiasme. Treballar per a contribuir a millorar la vida de les persones és, en la meua opinió, allò que dona sentit a aquells que ens dediquem a la política.

Abans d'entrar en matèria, vull fer referència a les dos persones que m'han precedit des de 2015: a l'actual vicepresidenta de les Corts, María José Salvador, i al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, Arcadi España. Moltes gràcies per la magnífica tasca que heu desplegat en estos set anys que ha permès que la Comunitat Valenciana estiga ara en una posició molt més avançada. (Aplaudiments) Eixa bona herència és un al·licient més per a continuar el camí ja ha iniciat i per a aprofundir en la millora constant dels nivells de servei públic que prestem i seguir millorant la vida de les persones.

Jo vaig començar en llocs de responsabilitat pública com a regidora i tinent d'alcalde d'Ontinyent. L'ajuntament ha sigut l'administració que va fer créixer en mi la vocació de servei públic i dedicació plena per millorar i transformar tot allò que calga per al benestar dels veïns i veïnes. Sé també, per tant, la necessitat que els ciutadans i ciutadanes tenen també de l'administració superior més pròxima: la Generalitat Valenciana. Per això, des d'aquesta nova responsabilitat i com sempre he fet, m'acompanyarà aquella regidora que mira de tu a tu els veïns, que escolte, que tracta de comprendre els problemes reals i deixa de costat els debats estèrils. El que puc i vaig a oferir, per la meua part, és treball, professionalitat, rigor, responsabilitat, coherència, escoltar a tots i totes i prendre aquelles decisions que calga, pensant sempre en el benefici comú.

Esta compareixença ha de centrar-se en els principals aspectes que vull dur a terme en aquesta nova etapa, en les línies generals d'actuació i no en línies concretes que anirem tractant i desenvolupant al llarg dels mesos.

Senyories, la Comunitat Valenciana no s'acaba demà ni l'any que ve. Per aquest motiu, la meua visió és més ampla, amb un recorregut molt més llarg. Si volem treballar amb racionalitat, escoltant a uns i altres, i decidint d'allò que siga millor per a la Comunitat Valenciana, necessitem temps i fugir de la immediatesa. Això vol dir que sols anem a mirar a mitjà o llarg termini? Per descomptat que no. La nostra forma d'entendre la gestió pública combina les dos visions que són totalment compatibles.

Senyories, la Comunitat Valenciana és un territori heterogeni, amb un indiscutible caràcter històric, una contrastada diversitat paisatgística i unes inqüestionables potencialitats futures en termes econòmics, mediambientals, socials i culturals. Aquestes qualitats hem de potenciar-les i reduir les nostres febleses per a millorar el nostre model econòmic.

La globalització n'és un exemple. S'ha accelerat en les últimes dècades i ha tingut un impacte en la forma d'entendre les relacions econòmiques. El nostre grau de dependència d'eixa economia global s'agreuja amb situacions viscudes amb la pandèmia de la covid, ens va fer adonar-nos, d'un